

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 30 czerwca 2008 r. (01.07)
(OR. en)**

11249/08

POLGEN 76

NOTA

Od: Przyszłe prezydencje: francuska, czeska i szwedzka

Do: Delegacje

Dotyczy: Osiemnomiesięczny program Rady

Delegacje otrzymują w załączeniu ostateczną wersję osiemnomiesięcznego programu Rady przygotowaną przez przyszłe prezydencje: francuską, czeską i szwedzką.

INDEKS

WSTĘP	5
1. RAMY STRATEGICZNE	6
II. PROGRAM OPERACYJNY	11
ROZWÓJ UNII	11
Realizacja nowego traktatu	11
Rozszerzenie	11
Kompleksowy przegląd wydatków i zasobów UE	12
ZINTEGROWANA POLITYKA ENERGETYCZNA I KLIMATYCZNA	13
Zmiany klimatu	14
Energia (bezpieczeństwo, konkurencyjność, trwałość środowiska)	17
WZROST I ZATRUDNIENIE	19
Nowy trzyletni cykl strategii lizbońskiej (2008–2010)	20
Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego	20
Realizacja krajowych programów reform	20
OGÓLNE KWESTIE GOSPODARCZE/KOORDYNACJA POLITYK	21
Lepsza koordynacja polityki gospodarczej	21
Pakt stabilności i wzrostu	21
UGW – strefa euro	21
Jakość i stabilność finansów publicznych	22
Stabilność finansowa	23
Statystyka	23
Coroczna procedura budżetowa	24
KONKURENCYJNOŚĆ / RYNEK WEWNĘTRZNY	24
Rynek wewnętrzny	24
Zewnętrzny wymiar konkurencyjności	25
Polityka wobec sektora MŚP	26
Prawa własności intelektualnej	27
Polityka przemysłowa	27
Polityka konkurencji	28
Lepsze uregulowania prawne	28
Cła	30
Usługi finansowe	31
Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym	32
Prawo spółek	33
Zamówienia publiczne	33
Podatki	34
Turystyka	35

BADANIA, WIEDZA I INNOWACYJNOŚĆ	35
Badania.....	35
Innowacyjność	36
Kształcenie i szkolenie.....	37
Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne.....	38
Przestrzeń kosmiczna.....	39
ZATRUDNIENIE I POLITYKA SPOŁECZNA	40
Zatrudnienie/flexicurity/mobilność	40
Prawo pracy.....	41
Polityka społeczna	42
Młodzież.....	42
Zmiany demograficzne	43
Usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym	44
RÓWNOUPRAWNIENIE PŁCI I NIEDYSKRYMINACJA.....	44
ZDROWIE I KONSUMENCI.....	45
Zdrowie	45
Bezpieczeństwo żywności.....	47
Konsumenty.....	47
Sport 48	
KULTURA, PROBLEMATYKA AUDIOWIZUALNA I WIELOJĘZYCZNOŚĆ.....	48
Kultura	48
Problematyka audiowizualna	49
Wielojęzyczność.....	50
TRWAŁY ROZWÓJ	50
Strategia trwałego rozwoju.....	50
Polityka morska	51
Strategia dotycząca Morza Bałtyckiego.....	52
ŚRODOWISKO	53
Różnorodność biologiczna	53
Technologie przyjazne środowisku	54
Chemikalia.....	54
Powietrze.....	56
Inne kwestie.....	56
Międzynarodowe zarządzanie środowiskiem.....	57
TRANSPORT	57
Zrównoważony i konkurencyjny transport	57
Bezpieczne środki transportu	59
Inteligentne systemy transportu.....	60
ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO.....	61
Wspólna polityka rolna (łącznie z „oceną funkcjonowania”).....	61
Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne	62
Wspólna Polityka Rybacka	63

POLITYKA SPÓJNOŚCI	64
Polityka spójności	64
Regiony najbardziej oddalone	65
PRZESTRZEŃ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI.....	65
Nowy program będący kontynuacją programu haskiego	66
Migracja	66
Azyl i ochrona uchodźców	68
Obszar Schengen, granice i polityka wizowa.....	68
Integracja i dialog międzykulturowy	69
Przeciwdziałanie terroryzmowi	70
Zwalczanie handlu ludźmi	70
Zwalczanie narkotyków	71
Współpraca policyjna i celna	72
Wymiana informacji	73
Współpraca sądowa w sprawach karnych.....	73
Współpraca sądowa w sprawach cywilnych	74
Praktyczna współpraca w sprawach sądowych	75
Stosunki zewnętrzne w dziedzinie WSiSW	76
Ochrona ludności.....	77
STOSUNKI ZEWNĘTRZNE	77
Europejska strategia bezpieczeństwa.....	77
EPBiO/Zarządzanie kryzysowe	78
Nieprolifercja i rozbrojenie	79
Współpraca wielostronna	79
Prawa człowieka i praworządność.....	80
Handel	80
Polityka rozwojowa i jej spójność	82
Polityka sąsiedztwa i „proces barceloński: unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego”	83
Bałkany Zachodnie	84
Stosunki transatlantyckie	85
Rosja	86
Afryka	86
Bliski Wschód	87
Azja Środkowa	87
Azja	88
Ameryka Łacińska/Karaiby.....	89
EFTA.....	89

OSIEMNASTOMIESIĘCZNY PROGRAMU PREZYDENCJI: FRANCUSKIEJ, CZESKIEJ I SZWEDZKIEJ

WSTĘP

Niniejszy dokument przedstawia wspólny program prezydencji francuskiej, czeskiej i szwedzkiej obejmujący okres od lipca 2008 roku do grudnia 2009 roku. Program ten przedstawiono w dwóch częściach. Pierwsza część zawiera strategiczne ramy programu, umieszczając go w szerszym kontekście, a w szczególności w perspektywie bardziej długoterminowych celów, które będą realizowane w trakcie trzech kolejnych prezydencji. Z tego względu, zgodnie z regulaminem Rady, na temat tej sekcji prowadzono konsultacje z przyszłymi prezydencjami hiszpańską, belgijską i węgierską. Druga część zawiera program operacyjny określający kwestie, które będą prawdopodobnie stanowić przedmiot działań w ciągu osiemnastu miesięcy.

Jeżeli chodzi o traktat z Lizbony, prezydencje będą prowadziły prace zgodnie z odpowiednimi konkluzjami Rady Europejskiej z 19–20 czerwca 2008 r. oraz z wszelkimi przyszłymi konkluzjami Rady Europejskiej dotyczącymi tej kwestii. Te części programu, które odnoszą się do traktatu z Lizbony, powinny być interpretowane w świetle tych konkluzji.

Trzy prezydencje będą ściśle ze sobą współpracować z myślą o jak najlepszym osiągnięciu celów określonych w programie. W tym celu będą one również współpracować z innymi instytucjami Unii Europejskiej, a w szczególności z Komisją i Parlamentem Europejskim na podstawie ich odnośnych kompetencji.

CZEŚĆ I

RAMY STRATEGICZNE

W nadchodzących latach, po oczekiwanym wejściu w życie traktatu z Lizbony, Unia będzie w stanie w pełni skupić się na konkretnych wyzwaniach będących przedmiotem bezpośredniego zainteresowania obywateli, takich jak: kształtowanie globalizacji w interesie obywateli; poprawa wzrostu gospodarczego i konkurencyjności oraz ułatwianie tworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy, które to działania przyczyniają się do osiągnięcia spójności społecznej; wzmocnienie rynku wewnętrznego; zatrzymanie zmian klimatu; podjęcie kwestii odnoszących się do energii oraz zajęcie się problemami związanymi ze środowiskiem; podjęcie kwestii zrównoważonego rolnictwa; wzmocnienie bezpieczeństwa Europy na rzecz jej obywateli; zajęcie się wyzwaniami i szansami związanymi z migracją; wzmocnienie EPBiO, współpracy regionalnej i stosunków z krajami sąsiadującymi; dokonanie postępów w procesie rozszerzenia UE oraz podejmowanie działań w celu wzmocnienia roli Europy i jej środków działania na arenie światowej.

Unia w pełni wykorzysta nowe możliwości przewidziane w traktacie z Lizbony w celu dokonania postępów we wszystkich tych dziedzinach.

Budżet Unii stanowi ważne narzędzie umożliwiające osiągnięcie jej wspólnych celów. Szczególny priorytet zostanie zatem nadany kompleksowej ocenie wydatków i zasobów UE zgodnie z ustaleniami podjętymi w grudniu 2005 r. Na podstawie takiego przeglądu Rada Europejska będzie mogła podjąć decyzje dotyczące wszystkich kwestii objętych przeglądem. Przegląd zostanie również wzięty pod uwagę – jako podstawa ewentualnych decyzji, które zostaną podjęte przez Radę Europejską – podczas prac przygotowawczych dotyczących perspektywy finansowej obejmującej okres po 2013 roku.

W celu zapewnienia zdolności Unii do antycypowania wyzwań i bardziej skutecznego sprostania im w dłuższym okresie, przyszłe prezydencje dopilnują, aby należytą uwagę poświęcono sprawozdaniu niezależnej grupy analitycznej powołanej przez Radę Europejską w grudniu 2007 r. Sprawozdanie to zostanie przedstawione Radzie Europejskiej w czerwcu 2010 r.; w sprawozdaniu tym zostanie podjęta próba określenia kluczowych kwestii i wydarzeń, którym Unia prawdopodobnie będzie musiała stawić czoła, oraz analizy sposobów, w jakich można na nie reagować.

Jednym z największych wyzwań, z jakimi Unią się zmierzy, jest problem zmian klimatu, który wymaga rozwiązań w skali światowej. Unia musi zatem utrzymać swoje międzynarodowe przywództwo w negocjacjach dotyczących Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i protokołu z Kioto. Celem jest doprowadzenie do zawarcia w 2009 roku w Kopenhadze ambitnego, globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie zmian klimatu, przewidującego po roku 2012 działania odpowiadające celowi UE, który zakłada ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do 2°C. Pomyślnie zakończenie negocjacji międzynarodowych wymaga, by Unia nadal odgrywała wiodącą rolę. Kompleksowe rozważania podjęte przez Radę, ściśle współpracującą z Parlamentem Europejskim, powinny zakończyć się zawarciem porozumienia w sprawie pakietu dotyczącego klimatu i energii przed końcem 2008 roku, co umożliwiłoby jego przyjęcie najpóźniej na początku 2009 roku zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej obradującej wiosną 2008 roku.

Zapewnienie bezpiecznej, konkurencyjnej i przyjaznej dla środowiska energii nadal będzie stanowić jeden z głównych priorytetów Unii. Priorytet ten znajdzie odzwierciedlenie w drugim planie działania dotyczącym polityki energetycznej dla Europy (2010–2012), który zostanie przygotowany na podstawie analizy – którą Rada Europejska ma przeprowadzić wiosną 2009 roku – dotyczącej przyszłego strategicznego przeglądu energii. W szczególności bezpieczeństwo energetyczne będzie stanowić przedmiot coraz większej wagi dla Europy, odnoszący się nie tylko do dywersyfikacji źródeł energii, ale również bezpieczeństwa dostaw i rozwoju europejskiej infrastruktury energetycznej. Finalizacja wewnętrznego rynku energii będzie odgrywać kluczową rolę w zwiększaniu konkurencyjności Unii. Nieprzerwana realizacja zewnętrznej polityki energetycznej Unii będzie również wpływać na podwyższenie bezpieczeństwa dostaw.

Realizacja strategii lizbońskiej pozostaje kluczowym wymogiem tworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz zapewnienia długoterminowego zrównoważonego wzrostu. Poczyniono znaczne postępy, ale nadal wiele pozostaje jeszcze do zrobienia. Unia bez wątpienia będzie potrzebować zdecydowanego programu reform, aby utrzymać już osiągnięte postępy i wyjść naprzeciw przyszłym wyzwaniom. Prezydencje będą zatem pracować nad położeniem podstaw pod odnowioną strategię lizbońską, utrzymując na szczycie UE zaangażowanie w reformy strukturalne, trwałą rozwój i spójność społeczną, a także koncentrując się na głównych wyzwaniach dekady 2010–2020.

Szczególne wysiłki zostaną podjęte na rzecz propagowania konkurencyjności Unii i jej zdolności do wykorzystania możliwości i sprostania zewnętrznym wyzwaniom. Potrzebny jest zatem w pełni zintegrowany i właściwie funkcjonujący rynek wewnętrzny; prezydencje będą wobec tego podejmowały działania następcze wynikające z przeglądu rynku jednolitego i kontynuowały prace nad usunięciem barier istniejących w obszarze czterech podstawowych swobód, także – w odpowiednich przypadkach – przez harmonizację i wzajemne uznawanie. Będą również koncentrowały się nad wspieraniem potencjału wzrostu małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Prezydencje będą sprawnie kontynuowały prace podjęte w celu poprawy stabilności finansowej. Będą również kładły nacisk na zaufanie konsumentów i ochronę, które to elementy są niezwykle ważne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Priorytet zostanie nadany również realizacji programu lepszego stanowienia prawa w celu poprawy warunków, w jakich prowadzą działalność przedsiębiorstwa, oraz umożliwienia obywatelom Europy lepszego dostępu do prawodawstwa UE; szczególna uwaga zostanie zwrócona na warunki wpływające na MŚP. Prezydencje dołożą starań w celu wzmocnienia europejskiej przestrzeni badawczej, także przez zapewnienie skutecznego sposobu zarządzania nią i przez propagowanie wspólnych programów i współpracy międzynarodowej w dziedzinie nauki i techniki ze względu na kluczową rolę badań i innowacji w zwiększaniu konkurencyjności.

Jednym z podstawowych celów Unii Europejskiej jest trwały rozwój. W następstwie przeglądu strategii dotyczącej trwałego rozwoju w grudniu 2007 r. Unia skoncentruje się na skutecznej realizacji tej strategii na wszystkich szczeblach, dążąc do osiągnięcia celów i priorytetów określonych w ramach siedmiu kluczowych wyzwań przedstawionych w strategii. Rada Europejska oceni postępy osiągnięte w tym zakresie na podstawie sprawozdania, które zostanie przedstawione przez Komisję w czerwcu 2009 r. Sprawozdanie to obejmie również plan określający działania, które pozostały jeszcze do realizacji i które stanowią najwyższy priorytet. Przyszłe prezydencje mają zamiar zwiększyć zaangażowanie Unii w rozwój regionu Morza Bałtyckiego na podstawie strategii dotyczącej Morza Bałtyckiego, która ma zostać przyjęta jesienią 2009 roku.]

Wspólna polityka rolna stanowiła zawsze jeden z ważnych obszarów działań europejskich. Rolnictwo pozostaje kluczową kwestią. Dlatego konieczne jest podjęcie decyzji w sprawie oceny funkcjonowania WPR oraz refleksje na temat sposobu jak najlepszego sprostania przez WPR wszystkim odnośnym wyzwaniom.

Ambitne działania w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych będą przekładały się na stały rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W tym celu prezydencje będą prowadziły prace nad zapewnieniem pełnej realizacji programu haskiego. Prezydencje dopilnują, aby nowy, ambitny i przyszłościowy program działań został przyjęty na lata 2010–2014. Szczególną uwagę będą przywiązywać do wprowadzenia do 2010 roku wspólnego europejskiego systemu azylowego oraz do opracowania kompleksowej europejskiej polityki w sprawie migracji. W tym kontekście kluczowe znaczenie będzie miało przyjęcie europejskiego paktu w sprawie migracji i azylu oraz kontynuacja działań w tym zakresie. Priorytet zostanie również nadany innym kwestiom bezpośrednio dotyczącym obywateli, takim jak: wzmocnienie walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem, prawa proceduralne podejrzanych, sytuacja ofiar przestępstw, propagowanie współpracy sądowej w dziedzinie prawa rodzinnego i wzmocnienie zdolności UE do reagowania w przypadku katastrof.

Proces rozszerzenia przyniósł znaczne korzyści Unii i jej państwom członkowskim, w szczególności przez wspieranie ogólnej stabilności i dobrobytu Europy. Prezydencje postarają się podtrzymać tempo procesu rozszerzenia zgodnie z odnowionym konsensusem uzgodnionym przez Radę Europejską w grudniu 2006 roku i w grudniu 2007 roku.

Unia podejmie również starania w celu wzmocnienia europejskiej perspektywy regionu Balkanów Zachodnich, w szczególności w ramach procesu stabilizacji i stowarzyszenia, również przez propagowanie kontaktów między obywatelami; nadal będzie wykorzystywać wszystkie pozostające w jej dyspozycji instrumenty, aby odgrywać wiodącą rolę we wzmacnianiu stabilności całego regionu, ze szczególnym naciskiem na Kosowo.

Unia będzie również propagować bezpieczeństwo, stabilność i dobrobyt Europy, wzmacniając swoje stosunki z krajami graniczącymi z nią od wschodu i południa. Europejska polityka sąsiedztwa będzie również odpowiednio wzmacniana, zarówno w odniesieniu do jej wymiaru śródziemnomorskiego w ramach procesu barcelońskiego: Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, jak i do jej wymiaru wschodniego w ramach partnerstwa wschodniego.

Biorąc pod uwagę znaczenie stosunków z Afryką i determinację obu stron, by osiągnąć nowy poziom we wzajemnych stosunkach, Unia będzie podejmowała działania na rzecz pełnej realizacji wspólnej strategii UE-Afryka i planu działania z grudnia 2007 roku w celu zapewnienia konkretnych wyników w zakresie wypełniania nowych ambitnych celów politycznych i rozwojowych.

Prezydencje podejmą prace nad stworzeniem skutecznej i spójnej polityki zewnętrznej w celu wzmocnienia roli UE na arenie światowej i jej wpływu na losy świata. Działania Unii na arenie światowej nadal będą dyktowane przez europęjską strategię bezpieczeństwa, która zostanie poddana przeglądowi w grudniu 2008 roku w celu poprawy jej realizacji i – w razie potrzeby – w celu jej uzupełnienia. Unia będzie podejmowała ogólniejsze próby realizacji skuteczniejszych działań zmierzających do wspierania światowego pokoju i stabilności w oparciu o prawo międzynarodowe. W tym celu UE będzie ściśle współpracować z ONZ, NATO i innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi, w szczególności w obszarach: zapobiegania konfliktom, zarządzania konfliktami i budowania pokoju. Będzie również prowadzić aktywną walkę z terroryzmem i rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia. Unia wzmocni EPBiO w celu zwiększenia swojej roli jako światowego i autonomicznego podmiotu w dziedzinie reagowania na sytuacje kryzysowe. Priorytet zostanie również nadany propagowaniu praw człowieka, demokracji i praworządności.

Nadal będą rozwijane stosunki transatlantyckie, stosunki z Azją i Ameryką Łacińską oraz z wieloma innymi krajami i regionami, w szczególności przez organizację spotkań na wysokim szczeblu z partnerami strategicznymi.

Najbliższa przyszłość będzie ważnym okresem dla bieżących działań Unii zmierzających do przyczynienia się do osiągnięcia do 2015 roku milenijnych celów rozwoju, które stanowią kluczowy element w zakresie osiągnięcia ambitnego celu Unii, jakim jest zwalczenie ubóstwa. Współpraca rozwojowa UE stanie się skuteczniejsza i spójniejsza, także dzięki uwzględnieniu problemów w zakresie rozwoju we wszystkich odpowiednich obszarach polityki, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań między zmianami klimatu a rozwojem i migracją a rozwojem.

Unia będzie propagować wolny handel i otwarcie, oparte na wzajemnych korzyściach, jak środki wspierania wzrostu gospodarczego, zatrudnienia i rozwoju. Unia będzie dążyć do zawarcia zrównoważonego, ambitnego i kompleksowego porozumienia w ramach WTO; po zakończeniu negocjacji powinno się przeprowadzić szerokie dyskusje na temat przyszłości WTO. Unia podejmie również działania zmierzające do zawarcia porozumień o wolnym handlu z odnośnymi partnerami.

CZEŚĆ II

PROGRAM OPERACYJNY

ROZWÓJ UNII

Realizacja nowego traktatu

Pod warunkiem ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie, Traktat z Lizbony zapewni Unii stabilne i trwałe ramy instytucjonalne. Po jego wejściu w życie Unia będzie mogła w pełni skoncentrować się na stawianiu czoła konkretnym, leżącym przed nią wyzwaniom.

Na podstawie prac przeprowadzonych przez poprzednie prezydencje, trzy prezydencje – ściśle współpracując między sobą i z instytucjami – wykonają niezbędne prace przygotowawcze, aby zapewnić sprawną i terminową realizację traktatu i wykonanie wszystkich jego przepisów od dnia wejścia w życie. Zostaną podjęte wszelkie starania zmierzające do wypracowania wspólnej podstawy dla wszystkich zainteresowanych stron w zakresie praktycznego funkcjonowania nowego systemu instytucjonalnego, także m.in. Służby Działań Zewnętrznych. Oprócz powyższych działań Unia będzie musiała uwzględnić i podjąć inicjatywy w celu pełnego wykorzystania nowych kompetencji i podstaw prawnych przewidzianych w traktacie z Lizbony.

Rozszerzenie

Proces rozszerzenia przyniósł Unii i jej państwom członkowskim znaczne korzyści. Przyczynił się do zapewnienia pokoju, demokracji, praworządności i stabilności na całym kontynencie. Wzmocnił konkurencyjność Europy w globalnym świecie, przynosząc dzięki temu wymierne korzyści w postaci zwiększenia wymiany handlowej, inwestycji i wzrostu gospodarczego.

W okresie przewodnictwa trzech prezydencji Rada będzie kontynuowała proces rozszerzenia zgodnie z odnowionym konsensusem uzgodnionym przez Radę Europejską w grudniu 2006 r. w oparciu o konsolidację, warunkowość i komunikację. Będzie podejmować aktywne działania w celu realizacji strategii rozszerzenia UE i osiągnięcia postępów w negocjacjach akcesyjnych z Chorwacją i Turcją zgodnie z odnośnymi konkluzjami Rady. Negocjacje te są procesem otwartym, którego wyniku nie można z góry zagwarantować. Negocjacje akcesyjne z Chorwacją powinny osiągnąć decydujący etap w 2009 roku.

W ciągu całego procesu zostaną utrzymane uczciwe i rygorystyczne warunki, a rozdziały, w odniesieniu do których zakończono przygotowania techniczne, będą otwierane i zamykane zgodnie z ustanowionymi procedurami określonymi w ramach negocjacyjnych.

Rada nadal będzie ściśle monitorować realizację przez Byłą Jugosłowiańską Republikę Macedonii reform wymaganych dla otwarcia negocjacji akcesyjnych.

Prezydencje będą podejmowały dalsze kroki na drodze państw Bałkanów Zachodnich do UE, zgodnie ze strategią rozszerzenia zdefiniowaną przez Radę Europejską w grudniu 2006 roku.

Kompleksowy przegląd wydatków i zasobów UE

Pojawiły się nowe potrzeby i wyzwania wynikające ze zmian w UE, w krajach sąsiadujących i w innych częściach świata. W tym kontekście trzy prezydencje nadadzą szczególny priorytet kompleksowej ponownej ocenie zarówno wydatków, jak i zasobów UE, która zostanie przeprowadzona na podstawie przeglądu, który będzie przedstawiony przez Komisję w latach 2008/2009 zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2005 r.; ocena ta będzie obejmowała wszystkie aspekty wydatków UE, w tym WPR, i zasobów, także rabat brytyjski. Na podstawie przedmiotowego przeglądu Rada Europejska może podejmować decyzje w odniesieniu do wszystkich obszarów objętych przeglądem. Przegląd ten będzie również wzięty pod uwagę podczas prac przygotowawczych w zakresie kolejnej perspektywy finansowej.

Przejrzystość

Przejrzystość i dostęp do dokumentów są fundamentalnymi zasadami, na jakich opierają się działania prowadzone w UE. Prezydencje będą kontynuować przegląd rozporządzenia 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów UE.

ZINTEGROWANA POLITYKA ENERGETYCZNA I KLIMATYCZNA

Kwestia zmian klimatu i jej powiązania z polityką energetyczną będą kluczowym priorytetem na najbliższe osiemnaście miesięcy. Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, aby osiągnąć cele określone przez Radę Europejską w marcu 2007 roku, kiedy to UE zobowiązała się do redukcji do 2020 roku całościowej emisji gazów cieplarnianych do poziomu niższego o przynajmniej 20% niż w 1990 roku (i do stopniowego zwiększenia tej redukcji do 30% w nowym światowym porozumieniu w sprawie zmian klimatu, jeśli pozostałe kraje rozwinięte podejmą porównywalne wysiłki, a silniejsze gospodarczo kraje rozwijające się również wniosą odpowiedni wkład) oraz do zwiększenia do 20% do roku 2020 udziału energii odnawialnej w ogólnym zużyciu energii. Szanując wybór koszyka energetycznego przez państwa członkowskie, prezydencje będą dążyły do tego, aby gospodarka była oparta na technologiach niskoemisyjnych; gospodarka taka jest stabilna i efektywna pod względem kosztów, a także przyczynia się do zwiększenia celów w zakresie wzrostu zgodnie ze strategią lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia.

Pakiet dotyczący działania w dziedzinie klimatu oraz energii odnawialnej przedstawiony przez Komisję w styczniu 2008 roku wychodzi naprzeciw ambitnym zobowiązaniom UE. Prezydencje są zdecydowane dopilnować, ściśle współpracując z Parlamentem Europejskim i Komisją, aby porozumienie w sprawie tego pakietu zostało zawarte przed końcem 2008 roku w celu umożliwienia jego przyjęcia najpóźniej na początku 2009 roku.

Zmiany klimatu

Zmiany klimatu stanowią poważne zagrożenie na poziomie światowym, które wymaga szybkiej i kompleksowej odpowiedzi również na poziomie światowym. Dlatego też głównym priorytetem prezydencji będzie dokonanie postępów w wielostronnych negocjacjach w celu osiągnięcia porozumienia w Kopenhadze w grudniu 2009 roku w odniesieniu do ambitnego, światowego i kompleksowego międzynarodowego programu dotyczącego klimatu i obejmującego okres po 2012 roku, zgodnie z celem UE, który zakłada ograniczenie wzrostu temperatury na świecie do 2°C. Porozumienie to ułatwi przejście na poziomie światowym do gospodarki emitującej niewielkie ilości gazów cieplarnianych, zgodnie z wizją UE polegającą na ograniczeniu wzrostu temperatury na świecie do 2°C, i zwiększy zdolności najsłabszych i najbardziej podatnych na zagrożenia krajów do dostosowania się do skutków zmian klimatu.

Aby osiągnąć ambitny wynik w Kopenhadze, w ciągu kolejnych osiemnastu miesięcy potrzebne są intensywne przygotowania zarówno na szczeblu UE, jak i w ramach negocjacji międzynarodowych, spotkań i dialogów między stronami, zarówno dwustronnie, jak i na różnych forach wielostronnych – między UE, krajami rozwijającymi się i rozwiniętymi. W tym kontekście trzy prezydencje położą szczególny nacisk na kontakty z kluczowymi partnerami, takimi jak: Stany Zjednoczone, Chiny, Indie, Rosja i Brazylia, ale również z innymi odnośnymi stronami oraz tymi krajami, które najbardziej ucierpią na skutek zmian klimatu – w szczególności chodzi o kraje afrykańskie i małe wyspiarskie kraje rozwijające się. Zostanie zwrócona uwaga na potrzeby krajów rozwijających się i ich rolę w pracach nad zmianami klimatu w celu podjęcia środków zmierzających do wspierania aktywnego uczestnictwa krajów rozwijających się w skutecznych i zrównoważonych ramach obejmujących okres po 2012 roku.

Przywództwo UE i jej wiarygodność są kluczowe dla powodzenia międzynarodowych negocjacji. Aby wypełnić tę rolę, UE powinna zakończyć prace wewnętrzne na długo przed konferencją w Kopenhadze, która odbędzie się w grudniu 2009 roku. Trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, aby Unia wywiązała się ze swoich obecnych zobowiązań, oraz umożliwią jej przygotowanie się do zobowiązań, które będą podjęte w okresie po 2012 roku, przez osiągnięcie na czas porozumień w zakresie przeglądu system handlu uprawnieniami do emisji w UE, podział obciążeń związanych z ograniczaniem emisji gazów cieplarnianych, propagowanie wykorzystania energii odnawialnej i ramy regulacyjne dotyczące wychwytywania i składowania dwutlenku węgla. Zgodnie z decyzją podjętą podczas szczytu Rady Europejskiej w marcu 2008 roku wszechstronna debata prowadzona na forum Rady w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim powinna zaowocować osiągnięciem przed końcem 2008 roku porozumienia co do tego spójnego pakietu wniosków, a następnie umożliwić ich przyjęcie przed zakończeniem obecnej kadencji, najpóźniej na początku 2009 roku. W tym kontekście prezydencje podkreślają, że prace te powinny opierać się na zasadach przejrzystości, rentowności gospodarczej, optymalizacji kosztów, solidarności i uczciwego podziału obciążeń. Ponadto szczególna uwaga zostanie zwrócona na ryzyko wyprowadzania wysokoemisyjnej produkcji w niektórych sektorach, takich jak energochłonne gałęzie przemysłu szczególnie narażone na konkurencję międzynarodową. Kwestię tę należy poddać analizie i zająć się nią w trybie pilnym, aby można było przedsięwziąć odpowiednie środki, w przypadku gdyby negocjacje międzynarodowe się nie powiodły. Międzynarodowe porozumienie pozostaje najlepszym sposobem rozwiązania tej kwestii.

Prezydencje aktywnie zajmą się pozostałymi sektorami, aby osiągnąć cele UE w zakresie zmian klimatu. Transport emituje ponad 20% gazów cieplarnianych w UE. Trzy prezydencje uważają zatem, że priorytetem jest zakończenie prac dotyczących rozporządzenia w sprawie zmniejszenia emisji CO₂ przez samochody oraz zapewnienie płynnego objęcia emisji pochodzących z lotnictwa cywilnego systemem handlu uprawnieniami do emisji. Szczególna uwaga zostanie również zwrócona na środki dotyczące efektywności energetycznej w sektorach, które nie są objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji, takich jak: rolnictwo, przemysł lekki i eksploatacja budynków.

Trzy prezydencje potwierdzają potrzebę utworzenia światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla oraz znaczenie elastycznych mechanizmów, takich jak mechanizm czystego rozwoju, a także przyszłego rozwoju tych mechanizmów w zakresie realizacji optymalnej pod względem kosztów międzynarodowej polityki dotyczącej klimatu, uznając jednocześnie uzasadnione żądania państw rozwijających się dotyczące rozwoju gospodarczego. Przyniając się do kształtowania cen uprawnień do emisji dwutlenku węgla, instrumenty te ułatwiają inwestycje w efektywne technologie niskoemisyjne przez przekazywanie niezbędnej wiedzy i transfer technologii. Wykorzystanie elastycznych mechanizmów ułatwi starania UE zmierzające do osiągnięcia ambitnych celów w zakresie klimatu oraz przyczyni się do trwałego rozwoju krajów rozwijających się i do utworzenia światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Prezydencje będą zatem propagowały wykorzystanie elastycznych mechanizmów, które mogą znacznie przyczynić się do światowych działań w zakresie zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.

Trzy prezydencje będą również prowadziły prace zmierzające do wspierania wymiany handlowej i dobrze funkcjonującego światowego rynku towarów, usług i technologii przyjaznych klimatowi przez usunięcie barier taryfowych i pozataryfowych. Działania te będą polegały m.in. na dopilnowaniu, aby związane z klimatem standardy, systemy certyfikowania i etykietowania propagowały towary przyjazne klimatowi, a nie stanowiły dla nich barierę. Działania wspierające innowacje i współpracę w zakresie rozwoju nowych technologii niskoemisyjnych oraz transfer i rozpowszechnianie czystych technologii będą również stanowiły jeden z priorytetów UE.

Zostaną również podjęte w UE szczególne starania w dziedzinie dostosowań środków do zmian klimatu. Wiele strategii politycznych musi zostać przygotowanych i zrealizowanych na szczeblu UE, krajowym i międzynarodowym. Na podstawie białej księgi Komisji dotyczącej dostosowania do zmian klimatu, której publikacja przewidziana jest na drugą połowę 2008 roku, prezydencje podejmą prace zmierzające do przyjęcia przez Radę ambitnego planu działania, który m.in. podejmie kwestię zapewnienia odpowiedniego finansowania w tej dziedzinie.

Jeśli chodzi o szczebel międzynarodowy, kraje rozwijające się są szczególnie narażone na negatywne skutki zmian klimatu. Trzy prezydencje zwrócą zatem szczególną uwagę na opracowanie polityki i programów w zakresie rozwoju, które uwzględnią potrzeby związane z dostosowaniem się krajów rozwijających się do zmian klimatu. Budowanie potencjału w krajach rozwijających się będzie niezwykle ważne dla wzmocnienia zarówno ich odporności na zmiany klimatu, jaki i ich zdolności w zakresie rozwoju obszarów, w których stosowane są technologie niskoemisyjne.

Trzy prezydencje dopilnują, aby podjęto działania następcze wynikające ze wspólnego sprawozdania Wysokiego Przedstawiciela i Komisji dotyczącego wpływu zmian klimatu na bezpieczeństwo międzynarodowe.

Energia (bezpieczeństwo, konkurencyjność, trwałość środowiska)

W marcu 2007 r. Rada Europejska wytyczyła następujące cele polityki energetycznej dla Europy: zwiększenie bezpieczeństwa dostaw, zapewnienie konkurencyjności gospodarek europejskich i dostępności energii po przystępnej cenie, a także propagowanie trwałości środowiska i przeciwdziałanie zmianom klimatu. Trzy prezydencje będą przywiązywać duże znaczenie do pełnej realizacji planu działań dotyczącego energetyki na lata 2007-2009, przyjętego przy tej okazji przez Radę Europejską. Na podstawie drugiego strategicznego przeglądu sytuacji energetycznej, który ma być przedstawiony przez Komisję jesienią 2008 r. i zatwierdzony na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2009 r., prezydencje opracują nowy plan działań dotyczących energetyki począwszy od 2010 r., który ma zostać przyjęty na wiosennym szczycie Rady Europejskiej w 2010 r. Trzy prezydencje skupią swoje wysiłki na poniższych obszarach polityki.

Energia odnawialna i efektywność energetyczna przyczyniają się równocześnie do trwałości środowiska, konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw, a więc głównych dróg do osiągnięcia celów UE w dziedzinie klimatu oraz do pobudzania innowacji technologicznych, potencjału eksportowego i tworzenia miejsc pracy. Trzy prezydencje zobowiązują się, by prace prowadzone nad dyrektywą w sprawie propagowania korzystania z energii z odnawialnych źródeł zakończyły się porozumieniem przed końcem 2008 r., tak by akt ten mógł zostać przyjęty najpóźniej na początku 2009 r., na zasadach sprawiedliwego i adekwatnego podziału obowiązków między państwa członkowskie. Przy tej okazji prezydencje przypominają, jak ważne jest, by odpowiednio uwzględnić kryteria trwałości oraz potrzebę elastyczności w osiągnięciu krajowych celów niezwiązanych z ETS i celów związanych z energią odnawialną zgodnie z planem działań przyjętym przez Radę Europejską w marcu 2007 r.

Jeśli chodzi o dążenie UE do poprawy efektywności energetycznej o 20% do 2020 r., trzy prezydencje będą nadal realizować plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii; w planie tym położono nacisk na promowanie na europejskim rynku produktów energooszczędnych drogą normalizacji. Będą działać na rzecz szybkiego zakończenia prac nad przekształceniem dyrektywy w sprawie etykietowania urządzeń gospodarstwa domowego z podaniem informacji o zużyciu energii oraz dyrektywy w sprawie charakterystyki energetycznej budynków. Szczególna uwaga zostanie poświęcona tworzeniu i eksploatacji międzynarodowej platformy współpracy w dziedzinie efektywności energetycznej.

Osiągnięcie ambitnych celów UE w zakresie zmian klimatu będzie także wymagać opracowania i zastosowania nowych technologii. W tym celu prezydencje będą przyczyniać się do szybkiej realizacji zainicjowanego ostatnio europejskiego planu strategicznego w dziedzinie technologii energetycznych.

Trzy prezydencje uważają, że stworzenie konkurencyjnego, efektywnego i wzajemnie powiązanego wewnętrznego rynku energii będzie z korzyścią dla konsumentów prywatnych i sektora biznesowego, gdyż powstanie stabilne i przewidywalne środowisko dla koniecznych inwestycji, a zasoby energetyczne będą rozdzielane w sposób efektywny. W ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim i Komisją będą dążyć do jak najszybszego osiągnięcia ostatecznego porozumienia w sprawie trzeciego pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii.

Trzy prezydencje będą propagować opracowywanie autentycznej polityki bezpieczeństwa energetycznego na szczeblu wewnętrznym (połączenia wzajemne, zwiększona przejrzystość w dziedzinie przepływów i składowania ropy i gazu, skuteczniejsze mechanizmy solidarnościowe) oraz na szczeblu zewnętrznym (wzmocnienie dialogu i współpracy z głównym dostawcą, krajami tranzytowymi i docelowymi odbiorcami w kontekście dwustronnych spotkań na szczycie oraz forów międzynarodowych).

Drugi strategiczny przegląd sytuacji energetycznej pokaże m.in., w jaki sposób – w aspekcie wewnętrznym i zewnętrznym – można zwiększyć bezpieczeństwo dostaw energii. Prezydencje zapewnią skuteczne dalsze działania wynikające z przeglądu oraz z analizy towarzyszących mu wniosków (rewizja prawodawstwa dotyczącego rezerw ropy naftowej, wnioski dotyczące transeuropejskich sieci energetycznych oraz środków na rzecz bezpieczeństwa dostaw gazu, efektywności energetycznej). Wraz z dalszym postępowaniem dialogu ze stałymi partnerami UE zostaną podjęte wznowione starania o zacieśnienie związków z Azją Środkową oraz o realizację partnerstwa energetycznego z Afryką. Oczekuje się także, że kwestia bezpieczeństwa energetycznego otrzyma należyte miejsce w zrewidowanej strategii bezpieczeństwa UE, która ma być przekazana przez Wysokiego Przedstawiciela i Komisję pod koniec 2008 r.

Stosowna uwaga zostanie poświęcona działaniom następującym po niedawnym opublikowaniu przykładowego programu energetyki jądrowej, dyskusjom na europejskim forum energii jądrowej oraz zakończeniu prac Europejskiej Grupy Wysokiego Szczebla ds. Bezpieczeństwa Jądrowego i Gospodarowania Odpadami.

WZROST I ZATRUDNIENIE

Europejska strategia na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – odnowiona strategia lizbońska – odzwierciedla kompleksowe podejście Unii polegające na wykorzystywaniu możliwości wynikających z globalizacji oraz na zaradzaniu zmianom demograficznym i zagrożeniom środowiskowym, tak aby promować trwały wzrost i dobrobyt obywateli Europy. Realizacja odnowionej strategii lizbońskiej jest kluczem do wzmocnienia globalnej konkurencyjności UE dzięki tworzeniu lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz zapewnianiu trwałego wzrostu gospodarczego. Trzy prezydencje zobowiązują się do wspierania pełnej realizacji tej strategii.

Nowy trzyletni cykl strategii lizbońskiej (2008–2010)

W marcu 2008 r. Rada Europejska zainicjowała drugi trzyletni cykl strategii, potwierdzając, że poprzednie zintegrowane wytyczne zachowują ważność na lata 2008-2010, i dokonując ponownego potwierdzenia czterech priorytetów służących wspieraniu trwałego wzrostu i zatrudnienia. Potwierdzono także, że odpowiedzialność państw za własny rozwój pozostaje centralnym elementem sposobu rządzenia w duchu strategii lizbońskiej. Trzy prezydencje będą wspierać, w stosownych przypadkach, pełną realizację zintegrowanych wytycznych oraz zaleceń skierowanych do poszczególnych państw członkowskich. Kierując się wezwaniem wiosennej Rady Europejskiej w 2008 r., prezydencje będą uczestniczyć w procesie refleksji nad przyszłością strategii lizbońskiej po 2010 r., dążąc w szczególności do dalszego wzmocnienia globalnej konkurencyjności Unii, poprawy rynku wewnętrznego, zapewniania trwałego wzrostu, zwiększania zatrudnienia i spójności społecznej, dbałości o zdrowe finanse publiczne, zwiększania bezpieczeństwa dostaw energii i przeciwdziałania zmianom klimatu. Będą także wspierać działania Komisji i państw członkowskich w zakresie dalszego opracowywania sposobów monitorowania i oceny reform lizbońskich.

Realizacja wspólnotowego programu lizbońskiego

Wspólnotowy program lizboński na lata 2008-2010 stanowi uzupełnienie krajowych reform na szczeblu UE. Kierując się wezwaniem Rady Europejskiej, trzy prezydencje będą, w ramach swych kompetencji, kontynuować działania dotyczące dziesięciu celów określonych w programie i zapewnią coroczną ocenę postępów.

Realizacja krajowych programów reform

W drugiej połowie 2008 r. państwa członkowskie prześlą swoje zrewidowane krajowe programy reform na lata 2008-2010, a pierwsze sprawozdania państw członkowskich z realizacji zrewidowanych krajowych programów reform zostaną przedstawione jesienią 2009 r.; sprawozdania te będą stanowić podstawę oceny realizacji strategii lizbońskiej. Trzy prezydencje zapewnią ocenę postępów w tym zakresie oraz przekazywanie informacji na ten temat Radzie Europejskiej.

OGÓLNE KWESTIE GOSPODARCZE/KOORDYNACJA POLITYK

Lepsza koordynacja polityki gospodarczej

Koordynacja polityki gospodarczej wśród państw członkowskich jest podstawą wspierania trwałego wzrostu gospodarczego. Trzy prezydencje będą współpracować, aby prowadzić skuteczną koordynację polityki gospodarczej i aby unikać uciążliwych procedur. Ich wspólnym priorytetem będzie zwłaszcza dalsze usprawnianie procesu oceny programów stabilności i konwergencji. Dalszej poprawy wymaga ocena krajowych programów reform w ramach zintegrowanych wytycznych i zintegrowanych zaleceń skierowanych do państw członkowskich.

Pakt stabilności i wzrostu

Stosując zrewidowany pakt stabilności i wzrostu, prezydencje skupią się na poprawie spójności między wymogami średnioterminowej polityki budżetowej i wyzwaniem wynikającym z długoterminowej stabilności finansów publicznych państw członkowskich. W związku z tym konieczne będzie uzgodnienie wspólnego sposobu ustalania i oceny nowego MTO (średniookresowego celu budżetowego) w 2009 r., który uwzględni ukryte zobowiązania wynikające z procesu starzenia się społeczeństwa.

UGW – strefa euro

Z okazji 10-lecia euro trzy prezydencje będą prowadzić działania na rzecz lepszej widoczności i sprawniejszego funkcjonowania strefy euro. Wykorzystując możliwości wynikające z traktatu z Lizbony, zostaną dołożone starania, aby poprawić funkcjonowanie strefy euro w praktyce, korzystając z dotychczasowych prac Komisji w tym zakresie. Zapewnione zostaną płynna współpraca i sprawny przepływ informacji między Radą a eurogrupą.

W okresie objętym tym programem niektóre państwa członkowskie mogą spełnić konieczne warunki do przyjęcia euro, a inne kraje mogą złożyć wniosek o członkostwo w europejskim mechanizmie kursowym II. Gwarantując równe traktowanie państw członkowskich w tym względzie, trzy prezydencje zatroszczą się o dokładną ocenę, dokonywaną przez Radę, wszelkich takich przypadków, a zwłaszcza sprawozdań na temat konwergencji sporządzonych przez Komisję i EBC.

Jakość i stabilność finansów publicznych

Globalizacja oraz rozwój sytuacji demograficznej wymagają od państw członkowskich i UE jako całości, aby poprawiły długoterminową stabilność gospodarczą i budżetową w celu utrzymania stabilnego wzrostu gospodarczego i dobrobytu. Jakość finansów publicznych zarówno w polityce krajowej, jak i na szczeblu UE w kluczowy sposób przyczynia się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w zgodzie ze strategią lizbońską. Poprawa jakości i stabilności budżetowej wymaga dalszej analizy składu wydatków publicznych, sposobów rozdziału pieniędzy publicznych oraz możliwości działań publicznych, pozwalających zaradzić wyzwaniom związanym ze starzeniem się społeczeństwa.

W związku z tym trzy prezydencje dokładnie przeanalizują na forum Rady doroczne sprawozdanie w sprawie jakości i stabilności finansów publicznych, dążąc do sformułowania ambitnych wniosków w sprawie jakości finansów publicznych.

Prezydencje dokonają także przeglądu trójpasmowej strategii na rzecz zarządzania skutkiem starzenia się społeczeństwa; przegląd odbędzie się na podstawie sprawozdania sporządzonego wiosną 2009 r. na temat szacunkowych wydatków związanych ze starzeniem się społeczeństwa w dłuższej perspektywie, a także na podstawie drugiego sprawozdania, które zostanie opracowane jesienią 2009 r., oceniającego stabilność finansów publicznych państw członkowskich.

Stabilność finansowa

Będą prowadzone dalsze prace nad programem najważniejszych działań będących odpowiedzią na zamieszanie panujące na rynkach finansowych (zwiększanie przejrzystości i poprawa informacji; poprawa standardów wyceny; wzmocnienie ram nadzoru ostrożnościowego i zarządzania ryzykiem w sektorze finansowym; poprawa funkcjonowania rynku, w tym roli agencji ratingowych), tak by przedstawić konkretne wyniki w sprawach określonych w tym programie.

Rozwój sytuacji na rynkach finansowych będzie monitorowany ze szczególnym naciskiem na stabilność makrofinansową w Unii. Będą także czynione starania na rzecz poprawy wydajności i konwergencji systemu nadzoru finansowego, wzmocnienia ram nadzoru ostrożnościowego w sektorze bankowym oraz poprawy europejskich ram stabilności finansowej, w tym rozwiązań w zakresie zarządzania kryzysami.

Unia będzie wspierać wspólne podejście dotyczące państwowych funduszy majątkowych, uwzględniając krajowe prerogatywy i zgodnie z pięcioma zasadami zaproponowanymi przez Komisję, a popieranymi przez Radę Europejską. Rada popiera cel, jakim jest uzgodnienie na szczeblu międzynarodowym dobrowolnego kodeksu postępowania dotyczącego państwowych funduszy majątkowych i określenie na szczeblu międzynarodowym zasad dla krajów odbiorców.

Statystyka

Trzy prezydencje będą dążyć do zapewnienia wiarygodnych i stosownych oficjalnych europejskich informacji statystycznych wysokiej jakości, uwzględniając zasady Europejskiego kodeksu praktyk statystycznych i potrzeby użytkowników. Aby osiągnąć te cele, prezydencje będą prowadzić aktywne działania na rzecz poprawy europejskiego systemu statystycznego oraz wspierania procesu legislacyjnego, jak również wdrażania otoczenia prawnego. Prezydencje będą także promować współpracę w zakresie opracowywania systemów, narzędzi i procesów zgodnie z możliwościami, jakie daje wzmocniony europejski system statystyczny. Niezależnie od potrzeb uzyskiwania nowych danych prezydencje skupią się na ustalaniu priorytetów, ograniczaniu obciążeń i optymalizacji kosztów.

Coroczna procedura budżetowa

Trzy prezydencje będą ściśle współpracować na rzecz rozwijania i udoskonalania corocznej procedury budżetowej w ramach Traktatu, uwzględniając zmiany, jakie nastąpią z chwilą wejścia w życie traktatu z Lizbony. Trzy prezydencje będą ponadto ściśle współpracować z instytucjami w sprawie środków służących dalszej poprawie wydajności administracji UE. Specjalne sprawozdania sporządzane przez Trybunał Obrachunkowy będą nadal analizowane z należytą uwagą.

KONKURENCYJNOŚĆ / RYNEK WEWNĘTRZNY

Rynek wewnętrzny

Trzy prezydencje przywiązują ogromną wagę do sprawnie funkcjonującego rynku wewnętrznego, który jest warunkiem większej konkurencyjności UE, prowadząc przy tym do większego wzrostu gospodarczego oraz tworzenia liczniejszych i lepszych miejsc pracy; jest on także warunkiem osiągnięcia celów wynikających ze strategii lizbońskiej.

Ważnym tematem dla trzech prezydencji będą także działania następujące po przeglądzie jednolitego rynku. Zajmując się wnioskami prawodawczymi oraz inicjatywami pozalegisłacyjnymi wymienionymi w przeglądzie jednolitego rynku, prezydencje skupią się na propozycjach generujących dobrobyt, wzrost gospodarczy i miejsca pracy, w szczególności drogą eliminowania pozostałych barier stanowiących przeszkodę dla czterech podstawowych swobód, tak by obywatele i środowisko biznesu, w tym sektor MŚP, mogli w pełni wykorzystać możliwości, jakie daje jednolity rynek. W centrum uwagi znajdzie się także zwiększenie zaufania konsumentów, m.in. dzięki porównywaniu wyników dla rynków konsumenckich, oraz zaufania środowiska biznesu na rynku wewnętrznym; uwaga będzie także poświęcona informowaniu o korzyściach wynikających z rynku wewnętrznego. W związku z powyższym istotne jest, by rozwijać system monitorowania rynku, poprawiać współpracę organów krajowych z instytucjami UE w zakresie wdrażania prawodawstwa UE oraz usprawniać mechanizmy rozwiązywania problemów na rynku wewnętrznym.

Prezydencje zwrócą szczególną uwagę na terminową i poprawną transpozycję dyrektywy usługowej. Jeśli chodzi o towary, uwaga zostanie poświęcona stosowaniu niedawno przyjętego pakietu towarowego.

W kwestii sektorowych inicjatyw i prawodawstwa trzy prezydencje zobowiązują się do dalszych działań lub doprowadzenia do końca prac nad poszczególnymi dossier, takimi jak pakiet dotyczący obronności, rewizje dyrektywy dotyczącej bezpieczeństwa zabawek, rozporządzenia w sprawie kosmetyków oraz rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych.

Zewnętrzny wymiar konkurencyjności

Globalizacja otwiera nowe możliwości. Aby UE mogła je wykorzystać, trzy prezydencje pragną przyczynić się do stworzenia w pełni zintegrowanego zewnętrznego wymiaru konkurencyjności, m.in. troszcząc się o spójność i wzajemne uzupełnianie się polityki wewnętrznej i zewnętrznej w tym zakresie.

Udana polityka handlowa może znacząco przyczynić się do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w związku z czym należy ją uznać za podstawowy element europejskiej polityki na rzecz wzrostu gospodarczego i konkurencyjności. Trzy prezydencje będą wspierać wysiłki UE, by promować wolny handel i otwartość w oparciu o wzajemne korzyści i z możliwością uwzględnienia m.in. współpracy regulacyjnej, zbieżności norm, równoważności zasad i poprawy egzekwowania praw własności intelektualnej, a także innych stosownych obszarów, mając na celu wspieranie postępującego otwierania się rynków w kontekście sprawiedliwej konkurencji oraz poprawę przepływów handlowych.

Trzy prezydencje będą dlatego kontynuować prace nad wdrażaniem komunikatu Komisji dotyczącego globalnego wymiaru Europy. Będą także działać na rzecz odnowienia zobowiązania się UE do realizacji globalnego wymiaru Europy, zwracając się do Komisji o przedstawienie stanu aktualnego, stanowiącego formalny i integralny element strategii lizbońskiej.

Polityka wobec sektora MŚP

Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu trwałego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w Europie. Europejska polityka dotycząca MŚP powinna skupić się na wzroście tego sektora. Istotnymi warunkami do rozwoju sektora MŚP i osiągnięcia przezeń dobrych wyników są poprawnie funkcjonujący rynek wewnętrzny, sprzyjające otoczenie prawne oraz uwzględnienie podejścia „najpierw myśl na małą skalę” w odnośnym prawodawstwie oraz obszarach polityki. Prezydencje zbadają dalsze możliwości poprawy warunków funkcjonowania małych i średnich przedsiębiorstw. Zagwarantują więc dokładne przedyskutowanie przyszłej inicjatywy Komisji „Akt prawny dla drobnej przedsiębiorczości w Europie”, który określi zintegrowane podejście do polityki wobec sektora MŚP, oraz podjęcie stosownych działań w związku z tym aktem.

W związku z powyższym prezydencje z należytą uwagą zajmą się kwestią dalszego ułatwiania MŚP dostępu do rynków, do zamówień publicznych oraz handlu transgranicznego, jak również kwestiami zwiększenia wsparcia dla MŚP oraz wprowadzania, w uzasadnionych przypadkach i na podstawie przeglądu zgodności prawa krajowego z prawem wspólnotowym, odstępstw dla MŚP od wymogów administracyjnych wynikających z prawa UE. Prezydencje rozpoczną analizę projektu prawodawstwa w sprawie statutu europejskiej spółki prywatnej z chwilą przedstawienia przez Komisję odnośnego wniosku. Prezydencje przywiązują także wagę do lepszego dostępu do finansowania oraz programów UE, a także do poprawy otoczenia prawnego dla działań związanych z kapitałem podwyższonego ryzyka. Prezydencje sprawdzą, czy powinno się złagodzić efekty progowe, z którymi muszą mierzyć się MŚP w trakcie własnego rozwoju, tak by ułatwić im wzrost. Prezydencje udzielą także priorytetowego wsparcia wszelkim działaniom zmierzającym do uatrakcyjnienia przedsiębiorczości, rozbudzając tym samym potencjał osób, które w przeciwnym razie nie zostałyby przedsiębiorcami.

Prawa własności intelektualnej

Prezydencje będą prowadzić dalsze działania zmierzające do zwiększenia integracji w obszarze prawa własności intelektualnej oraz do sprawniejszego egzekwowania praw własności intelektualnej zarówno w UE, jak i na całym świecie. Prezydencje podkreślają zwłaszcza potrzebę znalezienia przez UE rozwiązań dla systemu rozstrzygania sporów patentowych oraz dla patentu wspólnotowego. W tym celu prezydencje będą w dalszym ciągu czynić postępy na rzecz wprowadzenia ekonomicznego, prawnie bezpiecznego patentu wspólnotowego o wysokiej jakości oraz zintegrowanego i wyspecjalizowanego systemu rozstrzygania sporów patentowych. Prezydencje będą działać na rzecz dalszej poprawy ochrony praw własności intelektualnej oraz wzmożonej walki z fałszerstwem, w szczególności dzięki lepszej koordynacji działań podejmowanych przez państwa członkowskie oraz wzmocnieniu współpracy z krajami trzecimi. W tym celu prezydencje przygotują nowy plan działań na rzecz walki z fałszerstwem (na lata 2009-2012). Plan ten obejmie sposoby rozpowszechniania sfalszowanych towarów oraz wszelkie rodzaje fałszerstwa, w tym towarów niebezpiecznych zagrażających bezpieczeństwu i zdrowiu konsumentów, a także środowisku. Inne powiązane kwestie, które zostaną podjęte, to wzmocnienie praw autorskich i praw pokrewnych, jak również ułatwianie optymalnego wykorzystywania praw własności intelektualnej wynikających z działań publicznych instytutów badawczych.

Polityka przemysłowa

Rynkowe podejście do polityki przemysłowej, koncentrując się na korzyściach europejskich przedsiębiorstw oraz odpowiednio równoważąc wymogi konkurencyjności i stabilności, stworzy nowe możliwości biznesowe i rynki w warunkach światowej gospodarki. Trzy prezydencje zwrócą szczególną uwagę na dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny, na rynki pionierskie, kontynuując prace nad inicjatywą rynków pionierskich, a także na czynne ustanawianie norm międzynarodowych przez UE oraz powstanie dynamicznego rynku ekotechnologii.

Ogólniej rzecz biorąc, zapewnią działania podejmowane w następstwie komunikatu Komisji i planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej, jak również prace nad wprowadzaniem w życie kilku ostatnich komunikatów dotyczących polityki przemysłowej. Jednocześnie będą kontynuowane działania nad realizacją komunikatów Komisji w sprawie inicjatyw sektorowych w zakresie polityki przemysłowej, a także działania podejmowane w następstwie tych komunikatów.

Trzy prezydencje oczekują przedstawienia europejskiej strategii w sprawie surowców, która skupi się na zrównoważonym korzystaniu z tych zasobów.

Polityka konkurencji

Konkurencja jest warunkiem funkcjonowania konkurencyjności. Konkurencyjne i dynamiczne rynki sprzyjają zarówno spółkom, jak i konsumentom. Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad planem działań w zakresie pomocy państwa w celu zwiększenia presji konkurencji, tak by konsumenci odnieśli korzyści dzięki utrzymywaniu cen na niskim poziomie oraz dzięki zapewnieniu szerszej i bardziej zróżnicowanej oferty towarów i usług. Ogólniej rzecz biorąc, będą prowadzone dalsze analizy powiązań między konkurencją, konkurencyjnością i innowacjami oraz możliwościami tworzenia efektu synergii pomiędzy nimi. Prezydencje zajmą się również wszelkimi inicjatywami przedstawionymi przez Komisję na podstawie przeanalizowanej w pierwszym półroczu 2008 r. Białej księgi w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia wspólnotowego prawa ochrony konkurencji.

Lepsze uregulowania prawne

Otoczenie prawne, w jakim działają firmy, jest kluczowym elementem ich konkurencyjności i możliwości rozwoju oraz tworzenia miejsc pracy. Trzy prezydencje zobowiązują się do poczynienia dalszych postępów w zakresie lepszych uregulowań prawnych, szczególnie w kwestii ograniczania obciążeń administracyjnych dla firm i propagowania przyjęcia jasnego, prostego i skutecznego prawodawstwa. Realizując program w tej dziedzinie, szczególną uwagę poświęcą sektorowi MŚP. „Drugi strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej”, który Komisja przedstawiła w 2008 roku, daje możliwość oceny postępów poczynionych do tej pory i określenia kolejnych kroków.

Oceny skutków regulacji są zasadniczymi narzędziami służącymi poprawie prawodawstwa. Trzy prezydencje dopilnują, by oceny te uwzględniały gospodarcze, społeczne i środowiskowe skutki regulacji i by były one systematyczniej badane. Nadal będą czynione wysiłki na rzecz poprawy jakości ocen skutków oraz dalszego wzmocnienia procedur konsultacji z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami.

Będą czynione starania o szybki postęp w realizacji wniosków złożonych w ramach kroczącego programu uproszczenia otoczenia regulacyjnego, tak by uzyskać konkretne wyniki dla firm. W związku z powyższym trzy prezydencje oczekują ewentualnego sprawozdania Komisji z postępu prac nad uproszczeniem; sprawozdanie to przedstawi także przegląd najbliższych propozycji uproszczeń. Uważają za ważne, aby skutki takiego uproszczenia były czytelnie przedstawione we wszystkich odnośnych propozycjach.

Trzy prezydencje będą także ściśle nadzorować proces zmierzający do osiągnięcia redukcji obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa UE o 25% do 2012 roku. Wyniki pomiarów obciążeń administracyjnych w określonych priorytetowych obszarach zostaną wnikliwie zbadane. W związku z powyższym zostanie zwrócona uwaga na uproszczenie procedur administracyjnych, np. dzięki użyciu interoperacyjnych technik informacyjnych i komunikacyjnych.

Trzy prezydencje będą wspierać realizację zasad lepszych uregulowań prawnych w procesie prawodawczym UE we wszystkich odnośnych obszarach polityki oraz będą propagować lepszy dostęp obywateli, konsumentów i firm do tekstów prawnych, m.in. przez Internet. Prezydencje będą nadal regularnie informować Komisję o postępach w tym zakresie.

Cła

Priorytetem będzie zakończenie prac nad zmodernizowanym kodeksem celnym, a zwłaszcza porozumienie dotyczące skutków finansowych scentralizowanej odprawy celnej.

Nacisk zostanie także położony na dalsze działania w związku z decyzją 70/2008/WE w sprawie eliminowania papierowej formy dokumentów w sektorach ceł i handlu, aby uniknąć opóźnień we wdrażaniu projektów e-celnych. Prezydencje zainicjują refleksję nad metodami kontrolnymi, mając na uwadze zapewnienie równego traktowania podmiotów i równoważnej sprawności organów celnych.

Walka z fałszerstwem pozostaje sprawą priorytetową dla trzech prezydencji, które będą czynić starania, by poprawić sprawność organów celnych UE w odpowiedzi na to zjawisko.

Z okazji czterdziestolecia unii celnej trzy prezydencje będą kontynuować prace nad przyszłą rolą ceł i ich jedynym w swoim rodzaju wkładem do bezpieczeństwa międzynarodowego łańcucha dostaw oraz uproszczenia handlu. Pośród kwestii do rozważenia znajdzie się potrzeba zapewnienia spójności między celami strategicznymi oraz celami określonymi w związku z bieżącymi inicjatywami (e-cła, zmodernizowany kodeks celny). Trzy prezydencje spróbują osiągnąć ambitne porozumienie w celu walki z nielegalnym handlem produktami tytoniowymi i odegrać przewodnią rolę w międzynarodowych negocjacjach w ramach WTO.

Usługi finansowe

Mając na celu dalszą integrację rynków finansowych UE, w tym także detalicznych usług finansowych, wszystkie trzy prezydencje będą dążyć do osiągnięcia postępów w zakresie realizacji strategii UE na lata 2005–2010 na rzecz zintegrowanego europejskiego rynku sektora usług finansowych i będą propagować zaktualizowane ramy regulacyjne, które są potrzebne, by stawić czoła nowym wyzwaniom na rynkach finansowych.

Trzy prezydencje będą dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie dwóch strategicznych dossier. Pierwsze dotyczy utworzenia nowego systemu nadzoru ostrożnościowego dla sektora ubezpieczeń (Solvency II) z myślą o poprawie ochrony ubezpieczających i beneficjentów oraz o zwiększeniu światowej konkurencyjności europejskiego sektora ubezpieczeń. Drugie dotyczy modernizacji dyrektywy UCITS (przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe) w celu zapewnienia, że przy wyborze funduszy inwestorzy otrzymają stosowne informacje dotyczące kosztów i wyników oraz w celu ułatwienia obniżenia kosztów ponoszonych przez sektor i osiągnięcia korzyści wynikających ze specjalizacji w całym systemie działalności transgranicznej na jednolitym rynku. Zbadane zostaną również przepisy dotyczące papierów wartościowych, w szczególności zmiana dyrektywy w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i dyrektywy w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych.

Trzy prezydencje nasilą działania na rzecz opracowania skutecznych europejskich ram rozrachunku i rozliczeń. Ponadto przeanalizują możliwości dalszej integracji europejskich rynków niezharmonizowanych funduszy inwestycyjnych.

Pomimo postępów osiągniętych w ostatnich latach konsumenci nadal nie mogą czerpać pełnych korzyści wynikających z jednolitego rynku w zakresie detalicznych usług finansowych. W związku z tym trzy prezydencje oczekują na postępy prac w zakresie dalszej harmonizacji kredytów hipotecznych w celu zwiększenia ochrony konsumentów i wzmocnienia działania rynku kredytów mieszkaniowych w UE i zapewnienia stabilności na tym rynku. Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad inicjatywami wynikającymi z przygotowanej przez Komisję zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych, w tym kwestii związanych z możliwością przenoszenia rachunków bankowych, dystrybucją produktów zastępczych i umiejętnością korzystania z usług finansowych. Przyczynią się także do zapewnienia konsumentom europejskim dostępu do szybkich, bezpiecznych i opłacalnych usług płatności, w szczególności dzięki zgodnej z tendencjami rynkowymi inicjatywie SEPA (jednolity obszar płatności w euro).

Poprawa wydajności i spójności obecnych systemów nadzoru finansowego, zarówno przez monitorowanie wdrażania konkluzji Rady w sprawie przeglądu ram Lamfalussy'ego, jak i zwiększenie nadzoru nad grupami transgranicznymi, będzie traktowane priorytetowo z myślą o zwiększeniu światowej konkurencyjności przemysłu europejskiego oraz stabilności i zaufania w okresach zawirowań na rynkach finansowych. W związku z tym prezydencje będą kontynuować prace nad przygotowywanym wnioskiem dotyczącym zmiany dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych, co wzmocni ramy nadzoru ostrożnościowego i kontroli dla sektora bankowości. Na podstawie konkluzji Rady z października 2007 roku prezydencje będą dążyć do dalszej poprawy ram UE w zakresie stabilności finansowej, w tym skutecznych procedur zarządzania kryzysowego.

Z zastrzeżeniem ewentualnych inicjatyw Komisji trzy prezydencje wezmą udział w otwartej dyskusji na temat ewentualnych kolejnych kroków w dziedzinie europejskiej polityki w zakresie usług finansowych po 2010 roku.

Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

Trzy prezydencje są świadome, jak ważne są usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym dla zabezpieczenia spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej, konkurencyjności i wzrostu gospodarczego. Sprawnie działający rynek wewnętrzny jest zgodny z charakterystyką oraz finansowymi i funkcjonalnymi ograniczeniami usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

W świetle komunikatu Komisji w sprawie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym z listopada 2007 roku, prezydencje dopilnują, by zmiany w tej dziedzinie były uważnie śledzone: obejmuje to między innymi wszelkie ewentualne inicjatywy sektorów sieciowych dotyczące poszczególnych sektorów, opracowywanie wytycznych w zakresie stosowania zasad UE do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, planowaną oceną tzw. „pakietu Altmark” w sprawie pomocy państwa i inicjatywy w celu wyjaśnienia zasad mających zastosowanie do zinstytucjonalizowanych partnerstw publiczno–prywatnych, koncesji i zamówień publicznych. Ponadto prezydencje dopilnują, by wszelkie wnioski, jakie Komisja może przedstawić w odniesieniu do tej kwestii, były dokładnie analizowane.

Prawo spółek

Prezydencje rozpoczną analizowanie projektu prawodawstwa dotyczącego statutu europejskiej spółki prywatnej po przedstawieniu przez Komisję stosownego wniosku.

Trzy prezydencje uważają, że prawo spółek i rachunkowość należą do obszarów priorytetowych, w których należy ograniczyć obciążenia administracyjne nakładane na spółki w UE. Prezydencje będą koncentrować się na działaniach na rzecz uproszczenia i modernizacji otoczenia biznesowego spółek, z uwzględnieniem zasad dotyczących lepszych uregulowań prawnych.

Zamówienia publiczne

Jasne i jednoznaczne zasady udzielania zamówień publicznych są niezbędne do ustanowienia w pełni zintegrowanego, sprawnie działającego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego.

Prezydencje są zdeterminowane, by osiągnąć porozumienie w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa. Na podstawie wcześniejszych prac prezydencje będą także śledzić ewentualne nowe inicjatywy Komisji dotyczące koncesji i partnerstw publiczno–prywatnych. Przeanalizowana zostanie także pozytywna rola, jaką zamówienia publiczne mogłyby odgrywać w dziedzinie polityki wobec MŚP, innowacji i środowiska („ekologiczne zamówienia”). Prezydencje będą także wspierać dalsze prace dotyczące zagadnienia organizacji zamówień publicznych za pomocą środków elektronicznych (e-zamówienia).

Podatki

W dziedzinie podatków pośrednich w sposób priorytetowy prezydencje traktować będą zakończenie prac nad przeglądem obowiązującego prawodawstwa w sprawie stawek obniżonych VAT oraz dalsze działania służące unowocześnieniu zasad regulujących wspólny system podatku od wartości dodanej, w tym opodatkowania usług finansowych i ubezpieczeniowych. Pierwszorzędne znaczenie nadadzą również podjęciu wszelkich inicjatyw na rzecz zwalczania oszustw podatkowych, w szczególności w odniesieniu do dalszych dyskusji nad środkami konwencjonalnymi. Będą one także dążyć do jak najszybszego osiągnięcia porozumienia w sprawie ogólnych ustaleń dotyczących wyrobów objętych podatkami akcyzowymi. Ponadto będą przywiązywać szczególną wagę do dyskusji nad przeglądem dyrektywy w sprawie opodatkowania wyrobów tytoniowych.

Jeśli chodzi o podatki związane z ochroną środowiska i opodatkowanie energii, panuje obecnie pogląd, że podatki mogą stanowić część szerszych ram polityki w zakresie zmiany klimatu i przyczynić się do ochrony równowagi środowiska. Dlatego też będą prowadzone zdecydowane działania w zakresie przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

W dziedzinie podatków bezpośrednich trzy prezydencje będą aktywnie rozwiązywać problemy pojawiające się w związku z oceną działania obecnych mechanizmów w celu wzmocnienia współpracy administracyjnej i wzajemnej pomocy pomiędzy państwami członkowskimi służących bardziej skutecznemu zwalczaniu oszustw i unikaniu opodatkowania w Unii Europejskiej, pod warunkiem że koszty administracyjne i dostosowawcze nie wzrosną w sposób nieproporcjonalny i bez ryzyka zmniejszenia dochodów podatkowych. Będą one w szczególności zajmowały się kwestiami zgłaszanymi przez Komisję w ramach procesu oceny funkcjonowania dyrektywy w sprawie opodatkowania oszczędności. Będą kontynuować prace Grupy ds. Kodeksu Postępowania nad ograniczeniem szkodliwej konkurencji podatkowej, a ich najważniejszym celem będzie osiągnięcie porozumienia w sprawie pakietu przyszłych prac. Ponadto możliwe jest zbadanie ewentualnej możliwości lepszej koordynacji krajowych systemów podatkowych.

Turystyka

Turystyka stanowi ważny sektor gospodarczy, który istotnie przyczynia się do tworzenia nowych miejsc pracy w Unii Europejskiej. Prezydencje będą dążyć do zapewnienia konkurencyjności i wzrostu w tym sektorze, pamiętając przy tym o zagadnieniach związanych z równowagą społeczną, gospodarczą i środowiskową, przez prowadzenie działań wynikających z komunikatu Komisji dotyczącego agendy dla zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej. W 2008 roku Europejskie Forum Turystyczne będzie gościć we Francji.

BADANIA, WIEDZA I INNOWACYJNOŚĆ

Badania

Trzy prezydencje będą dążyć do dalszego rozwoju europejskiej przestrzeni badawczej. W związku z zieloną księgą Komisji pt. „Europejska przestrzeń badawcza: nowe perspektywy” prezydencje będą kontynuować proces rozpoczęty w kwietniu 2008 roku oraz, przy zastosowaniu otwartej metody koordynacji w celu pełnego urzeczywistnienia europejskiej przestrzeni badawczej, zajmą się w szczególności następującymi uzgodnionymi celami priorytetowymi: utworzeniem rynku wewnętrznego badań w środowisku sprzyjającym innowacjom i swobodnemu przepływowi wiedzy („piąta swoboda”); dążeniem do tego, by UE stała się najbardziej atrakcyjnym obszarem na świecie dla naukowców pochodzących z Europy, jak i z całego świata; opracowaniem spójnej i aktywnej międzynarodowej strategii współpracy w dziedzinie nauki i techniki; oraz wykorzystywaniem potencjału wynikającego z koordynacji krajowych i europejskich programów w dziedzinie nauki i techniki. Prezydencje są również zdeterminowane, by osiągnąć pozytywne wyniki pozostałych czterech inicjatyw w ramach polityki w zakresie europejskiego obszaru badawczego: partnerstwa na rzecz europejskiego paszportu naukowca; ram prawnych dla ogólnoeuropejskiej infrastruktury badawczej, zwłaszcza przez osiągnięcie postępów w realizacji harmonogramu Europejskiego Forum Strategii ds. Infrastruktur Badawczych; wspólnego programowania i programów; oraz wprowadzenia ram polityki w zakresie międzynarodowej współpracy w dziedzinie nauki i techniki. Prezydencje będą dokładać starań, by zapewnić skuteczne zarządzanie europejską przestrzenią badawczą oraz programowanie i monitorowanie „procesu lublańskiego”.

Prezydencje usprawnią prace nad ostateczną oceną 6. programu ramowego i – na tej podstawie – nad opracowaniem metod do wykorzystania przy tymczasowej ocenie 7. programu ramowego w 2010 roku. Polegać to będzie w szczególności na opracowaniu zestawu wskaźników służących ocenie skutków tych programów.

Prezydencje zajmą się również innymi ważnymi kwestiami badawczymi, takimi jak sprawne uruchomienie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii i propagowanie badań w dziedzinie technologii informacyjno–komunikacyjnych, technologii o niskiej emisji dwutlenku węgla i technologii morskich.

Opierając się na współdziałaniu polityk w zakresie badań, konkurencyjności, ochrony środowiska i energii, prezydencje będą kontynuować prace nad wdrożeniem strategicznego planu działania w dziedzinie technologii energetycznych, który został zatwierdzony przez szefów państw lub rządów w marcu 2008 roku.

Innowacyjność

Głównymi elementami zapewniającymi konkurencyjność UE są innowacje, produkty i usługi innowacyjne. Prezydencje będą dokładać starań, by zapewnić monitorowanie realizacji strategii UE w dziedzinie innowacyjności uzgodnionej w 2006 roku i jej ocenę, ze szczególnym uwzględnieniem takich kwestii, jak finansowanie, prawa własności intelektualnej i ich ochrona oraz wspieranie wiodących rynków i klastrów. Będą także uważnie przyglądać się terminowemu wdrożeniu i sprawnemu działaniu Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, wspólnych inicjatyw technologicznych i programów w zakresie art. 169 oraz w razie konieczności tworzeniu dalszych wspólnych inicjatyw technologicznych i programów w zakresie art. 169. Prezydencje przyczynią się do aktualizacji kroczącego planu działań na rzecz normalizacji. Będą się także zajmować planowanym komunikatem Komisji dotyczącym wypracowania europejskiego podejścia do polityki dotyczącej klastrów. Ponadto prezydencje wykorzystają rok 2009 będący Rokiem Kreatywności i Innowacji do podkreślenia znaczenia innowacji dla przyszłości Europy.

Kształcenie i szkolenie

Wysokiej jakości kształcenie i szkolenie stanowią podstawę dla tworzenia lepszych miejsc pracy i zapewnienia trwałego wzrostu gospodarczego. Prezydencje będą przywiązywać szczególną wagę do przygotowania ostatecznego sprawozdania na temat programu „Edukacja i Szkolenia 2010” i przyszłości tego procesu po roku 2010. W tym kontekście znaczenia nabierają kwestie, które w ciągu ostatnich 10 lat stały się przedmiotem zainteresowania ogólnych programów politycznych.

Priorytety prezydencji w tym zakresie wynikają z trzech celów strategicznych: jakości, dostępu i partnerstwa. Wzmocniona zostanie współpraca w ramach procesu kopenhaskiego. Jednocześnie w szerszym kontekście wspomnianego procesu kopenhaskiego trzy prezydencje będą kontynuowały prace w ramach UE i opracują Europejski system transferu i akumulacji punktów w kształceniu i szkoleniu zawodowym (ECVET), co zwiększy mobilność dzięki przyjęciu stosownych zaleceń w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego. Prezydencje będą także czuwać nad tym, by w myśl konkluzji Rady w sprawie kształcenia dorosłych podjęto stosowne działania w tej dziedzinie.

Prezydencje będą nadal poważnie traktować kwestię dalszego propagowania powszechnego dostępu do uczenia się przez całe życie – ze szczególnym uwzględnieniem problemu osób zbyt wcześnie porzucających naukę (przez opracowywanie bardziej specjalistycznych systemów wskazówek) i wyzwań związanych z globalizacją – oraz będą dążyć do zwiększenia mobilności, w szczególności studentów, nauczycieli, dorosłych i młodzieży w ramach szkolenia zawodowego (rozwój programów Erasmus, Leonardo, Comenius i Grundtvig).

Wiele państw członkowskich jest zaniepokojonych kwestią modernizacji systemów kształcenia. Zagadnienia dotyczące autonomii instytucji edukacyjnych (szkół i szkół wyższych) będą omawiane w celu stworzenia bardziej efektywnych systemów kształcenia i dalszego umacniania istotnej roli kształcenia w trójce wiedzy (kształcenie – badania – innowacje). W tym zakresie prezydencje będą propagować ideę zaangażowania całego systemu kształcenia: czyli wspieranie zachęt do studiowania nauk ścisłych, matematyki i technologii; wspieranie transferu wiedzy i innowacji; otwarcie instytucji edukacyjnych na pojedyncze osoby i całe społeczeństwo; a jednocześnie wspieranie partnerstwa między instytucjami edukacyjnymi a przedsiębiorcami i pracodawcami. Znaczenie kształcenia służącego innowacjom i procesowi lizbońskiego zostanie podkreślone także dzięki wyznaczeniu roku 2009 Europejskim Rokiem Kreatywności i Innowacji.

Telekomunikacja i społeczeństwo informacyjne

Trzy prezydencje będą dążyć do osiągnięcia ostatecznego porozumienia w sprawie przeglądu ram regulacyjnych UE w zakresie sieci komunikacji elektronicznej i usług elektronicznych w 18-miesięcznym okresie.

Prezydencje zajmą się również kwestią zakresu usługi powszechnej i oceną funkcjonowania rozporządzenia w sprawie opłat za usługi roamingu międzynarodowego.

Prezydencje będą kontynuować działania dotyczące ram polityki w zakresie technologii informacyjno–komunikacyjnych (TIK): „i2010 - Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia”. Przygotują także szczegółową dyskusję w sprawie treści i celów kolejnych strategicznych ram polityki w zakresie TIK, które mają być stosowane po obecnym planie działań i2010. W tym celu prezydencje skoncentrują się na ogromnych korzyściach, jakie TIK przyniosą dla różnych sektorów gospodarki i opracują strategiczne plany służące zapewnieniu maksymalnych korzyści dla wszystkich stron w Europie zainteresowanych produktami i usługami TIK. Do istotnych kwestii w tym zakresie należą: propagowanie sieci kolejnej generacji, wykluczenie cyfrowe, e-integracja i e-dostępność.

W zakresie rozwoju Internetu prezydencje zajmą się takimi kwestiami, jak propagowanie w UE sieci o bardzo szybkiej przepływności, Internet przedmiotów (m. in. identyfikacja radiowa i inne technologie wykorzystujące czujniki), bezpieczne usługi komórkowe, kwestie bezpieczeństwa i spam. Jeżeli chodzi o zarządzanie Internetem, będą one wspierać skuteczną współpracę międzynarodową i prace nad nasileniem procesu współpracy uzgodnionego na Światowym Szczycie Społeczeństwa Informacyjnego w Tunisie w 2005 roku.

Prezydencje dołożą starań, by szybko dojść do porozumienia z Parlamentem Europejskim na temat wspólnotowego programu ochrony dzieci korzystających z Internetu.

Prezydencje będą prowadzić prace nad planowanym wnioskiem Komisji w sprawie skoordynowanego wykorzystania dywidendy cyfrowej, jako że harmonizacja w tym zakresie jest niezbędna do uzyskania korzyści skali i osiągnięcia pełnych korzyści z bardziej skutecznego wykorzystania częstotliwości radiowych.

Przestrzeń kosmiczna

W związku z rezolucją Rady z maja 2007 roku w sprawie przyjęcia kierunków działań czwartego posiedzenia Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej, przy kontynuacji ścisłego partnerstwa między Unią Europejską a Europejską Agencją Kosmiczną, opracowana zostanie europejska polityka kosmiczna w oparciu o następujące działania: kontynuowane będą prace nad realizacją i przygotowaniem operacyjnej fazy systemu nawigacji GALILEO i określeniem usług związanych z programem obserwacji Ziemi GMES; powstaną nowe inicjatywy, takie jak wkład zastosowań związanych z przestrzenią kosmiczną w zwalczanie zmian klimatu, rozwój Europy informacji i wiedzy oraz w zapewnienie autonomii, bezpieczeństwa i korzyści gospodarczych dla Europy; oraz przeanalizowana zostanie kwestia rozwoju ram współpracy międzynarodowej, w szczególności w dziedzinie badania przestrzeni kosmicznej.

ZATRUDNIENIE I POLITYKA SPOŁECZNA

Prezydencje z zainteresowaniem oczekują na komunikat w sprawie odnowionej agendy społecznej, którą Komisja planuje przedstawić do połowy 2008 roku w świetle wyników zakończonej niedawno oceny realiów społecznych. Zapewnią one szybką i dokładną analizę tego komunikatu i wszelkich wniosków i inicjatyw z niego wynikających.

W związku z ostatnimi zmianami w orzecznictwie prezydencje odnotowują, że szeroko zakrojona dyskusja dotycząca sposobów zapewnienia przejrzystego i przewidywalnego stosowania odpowiednich przepisów unijnych w tej dziedzinie będzie kontynuowana.

Zatrudnienie/flexicurity/mobilność

Wysoki poziom zatrudnienia i integracja na rynku pracy są podstawowymi elementami wzrostu gospodarczego i dobrobytu i najlepszym sposobem zapewnienia ochrony socjalnej. Pomimo utrzymującego się wzrostu gospodarczego i zwiększenia zatrudnienia w UE w ostatnich latach, zostało jeszcze wiele do zrobienia, by w 2010 roku osiągnąć ustanowione w Lizbonie cele w zakresie wskaźników zatrudnienia wynoszące 70% (ogółem), 60% (kobiety) i 50% (starsi pracownicy). Uznając, że zatrudnienie ma zasadnicze znaczenie dla obywateli, trzy prezydencje będą przywiązywać wielką wagę do tworzenia lepszych i liczniejszych miejsc pracy oraz do reform niezbędnych do osiągnięcia tego priorytetowego dla UE celu. Europejska wartość dodana w tej dziedzinie wynika ze skutecznej i spójnej realizacji strategii lizbońskiej, w szczególności zintegrowanych wytycznych, i europejskiej strategii zatrudnienia.

Prezydencje są również zdecydowane, by przyczyniać się do dalszego rozwoju koncepcji modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego (*flexicurity*) przez zachęcanie państw członkowskich do wdrażania wspólnych zasad tego modelu, zatwierdzonych przez Radę Europejską w grudniu 2007 roku. Partnerzy społeczni odgrywają bardzo ważną rolę przy wdrażaniu i ocenianiu tych zasad.

Prezydencje będą nadal wspierać mobilność geograficzną i zawodową, które są istotne dla osiągnięcia celów lizbońskich. W tym kontekście nadzwyczaj ważne jest zabezpieczenie praw podczas zmian sytuacji zawodowej, a zatem możliwość przenoszenia praw socjalnych. W związku z tym prezydencje będą dążyć do osiągnięcia porozumienia na temat dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększeniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu nabywaniu i zachowywaniu dodatkowych uprawnień emerytalnych oraz do zakończenia prac nad rozporządzeniem w sprawie wykonywania rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Uznaje się, że duże znaczenie ma także usunięcie pozostałych przeszkód w swobodnym przepływie pracowników. Wspierany będzie dialog społeczny prowadzony na szczeblu ponadnarodowym i europejskim.

Prezydencje podkreślają znaczenie europejskiej strategii zatrudnienia i procesu wzajemnego uczenia się na szczeblu unijnym oraz innych polityk i środków, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na zwiększenie zatrudnienia, takich jak uczenie się przez całe życie, szkolenie zawodowe, aktywność osób starszych, godzenie życia prywatnego z życiem zawodowym, zachęty finansowe związane z systemami podatkowymi i systemami świadczeń oraz zwalczanie pracy nierejestrowanej i nadużyć w ramach systemów zabezpieczenia społecznego.

Prawo pracy

Trzy prezydencje będą kontynuować prace nad dokumentami obecnie rozpatrywanymi przez Radę. W szczególności będą one dążyć – wraz z Parlamentem Europejskim – do osiągnięcia ostatecznego porozumienia dotyczącego postulowanych dyrektyw w sprawie czasu pracy i warunków pracy pracowników tymczasowych.

W dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy prezydencje będą kontynuować lub doprowadzą do końca prace nad wnioskami zmieniającymi dyrektywę w sprawie pól elektromagnetycznych, dyrektywę w sprawie czynników biologicznych i dyrektywę w sprawie zdrowia i bezpieczeństwa pracownic w ciąży.

Prezydencje będą dążyć do osiągnięcia porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie europejskich rad zakładowych.

Polityka społeczna

Nadrzędnym priorytetem prezydencji w tej dziedzinie będzie wspieranie aktywnej integracji osób mających najbardziej utrudniony dostęp do rynków pracy i osób w najbardziej niekorzystnej sytuacji. W tym kontekście z należytą uwagą traktowane będą kwestie rynku pracy i integracji społecznej osób niepełnosprawnych, osób w niekorzystnej sytuacji ze względu na ich pochodzenie etniczne i osób pochodzących ze środowisk imigranckich. A konkretniej, prezydencje przeanalizują planowane zalecenie Komisji w sprawie wspólnych zasad czynnej integracji i będą propagować otwartą metodę koordynacji w dziedzinie ochrony socjalnej i integracji społecznej.

Walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym stanowi wspólny cel i powinna stanowić istotny cel polityczny. Dlatego też kontynuowane będą prace nad przygotowaniem decyzji w sprawie Europejskiego Roku Walki z Ubóstwem i Wykluczeniem Społecznym. W tym kontekście ważnymi wydarzeniami będą: posiedzenie ministerialne w 2008 roku i okrągły stół na temat ubóstwa i wykluczenia społecznego oraz organizacja corocznego spotkania osób dotkniętych ubóstwem.

Młodzież

Dalsze działania podejmowane w związku z europejskim paktem na rzecz młodzieży i komunikatem Komisji zatytułowanym „Działania na rzecz pełnego udziału młodych ludzi w edukacji, zatrudnieniu i społeczeństwie” będą miały znaczenie przy opracowywaniu inicjatyw na rzecz młodych ludzi.

Prezydencje będą nadal wspierać włączanie aspektów dotyczących młodzieży do stosownych dziedzin polityki i procesów politycznych, takich jak strategia lizbońska, oraz pracować nad otwartą metodą koordynacji w dziedzinie młodzieży. Prezydencje będą wspierać uczestnictwo młodych kobiet i mężczyzn w życiu demokratycznym Europy, ich integrację społeczną, środki służące zmniejszeniu bezrobocia wśród młodzieży oraz integrację młodych kobiet i mężczyzn na rynku pracy, a także sprzyjać prowadzeniu przez młodych ludzi dialogu międzykulturowego. Wśród młodych ludzi propagowana będzie znajomość idei europejskich i współpracy europejskiej w dziedzinie młodzieży, ich uczestnictwo w unijnych programach na rzecz młodzieży i w działaniach dobrowolnych oraz ich czynny wkład w budowanie społeczeństwa obywatelskiego.

Na podstawie oceny współpracy prowadzonej dotychczas we wszystkich państwach członkowskich w 2008 roku, a także przy uwzględnieniu konsultacji z młodymi ludźmi i innymi stosownymi zainteresowanymi stronami oraz europejskiego sprawozdania na temat młodzieży, którego prezentacja jest planowana na rok 2009, prezydencje przygotowują przyszłe ramy współpracy od roku 2010.

Zmiany demograficzne

Wszystkie państwa członkowskie stoją przed dużymi zmianami demograficznymi, a co za tym idzie zmianami społecznymi i gospodarczymi. Prawidłowe reakcje wymagają opracowania inicjatyw i środków w wielu dziedzinach polityki. Na szczeblu UE prezydencje będą wspierać nasiloną wymianę informacji i dobrych wzorców, m.in. w kontekście inicjatywy: „europejski sojusz na rzecz rodzin”. W celu zapewnienia w państwach członkowskich długotrwałej równowagi finansów publicznych i jakości systemów opieki społecznej, w tym równowagi finansowej systemów zdrowotnych, należy zwiększyć wskaźniki zatrudnienia, w szczególności wskaźniki dotyczących pracowników starszych. Działania i różnego rodzaju środki służące godzeniu życia zawodowego z życiem osobistym są równie istotne.

Bardziej pozytywny stosunek do osób starszych jest niezbędny w kontekście starzenia się społeczeństwa. Prezydencje będą wspierać wszystkie inicjatywy mające na celu utworzenie środowiska społecznego, w którym osoby starsze są traktowane z szacunkiem i godnością. Osoby starsze powinny mieć możliwość prowadzenia zdrowego, aktywnego i niezależnego życia lepszej jakości i uczestniczenia w życiu społeczności. W razie takiej konieczności powinny mieć zapewnioną opiekę wysokiej jakości, pozwalającą im na zachowanie godności. Prace w zakresie profilaktyki zdrowotnej są podstawowym warunkiem zachowania dobrego zdrowia i unikania zwiększonych kosztów opieki zdrowotnej na późniejszych etapach życia.

Usługi socjalne świadczone w interesie ogólnym

Dostęp do wysokiej jakości usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym stanowi część aktywnej integracji i spójności społecznej. Na podstawie komunikatu Komisji w sprawie usług użyteczności publicznej, prezydencje będą kontynuowały dyskusje na temat kwestii uznania specjalnego charakteru usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym oraz opracowania dobrowolnie stosowanych ram jakości UE określających wytyczne dotyczące metod ustalania, monitorowania i oceny norm jakości na szczeblu krajowym. Możliwa jest dalsza analiza kwestii pomocy państwa i zamówień publicznych w kontekście usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym.

RÓWNOUPRAWNIENIE PŁCI I NIEDYSKRIMINACJA

Równouprawnienie płci – będąca jednym z nadrzędnych celów UE – stanowi istotny element strategii lizbońskiej i jest kluczowym czynnikiem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Plan działań na rzecz równości kobiet i mężczyzn – 2006–2010 i europejski pakt na rzecz równouprawnienia płci będą stanowić ramy dla inicjatyw trzech prezydencji. W związku z kluczowym znaczeniem zapewnienia równości w dziedzinie niezależności gospodarczej kobiet i mężczyzn, prezydencje będą zwracać szczególną uwagę na środki służące niwelowaniu różnic w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn, środki dotyczące pracy w niepełnym wymiarze, równe szanse w przedsiębiorczości oraz środki umożliwiające kobietom i mężczyznom godzenie pracy z życiem prywatnym i rodzinnym. Prezydencje zajmą się kwestią eliminowania stereotypów dotyczących płci w kształceniu i życiu zawodowym oraz promowaniem kobiet na stanowiskach decyzyjnych. Ponadto uważnie przyjrzą się kwestii przemocy wobec kobiet.

Trzy prezydencje będą kontynuować ocenę postępów we wdrażaniu Pekinśkiej Platformy Działania i działań z niej wynikających. Rozpatrzą kwestię sytuacji kobiet w konfliktach zbrojnych oraz przygotują sprawozdanie dla ONZ w sprawie działań wynikających z Pekinśkiej Platformy Działania + 15.

Dyskryminacja narusza podstawowe wartości Unii i należy ją zwalczać na wszystkich szczeblach. Poza dziedziną zatrudnienia obowiązujące dyrektywy mają zastosowanie tylko do przypadków dyskryminacji ze względu na płeć oraz pochodzenie etniczne i rasowe. W związku z tym ochrona w przypadku dyskryminacji z innych powodów jest słabsza. Prezydencje zajmą się planowanym wnioskiem dotyczącym nowej dyrektywy w sprawie wykonania zasady równego traktowania poza sferą zatrudnienia.

Do 31 grudnia 2009 r. zostanie przeprowadzony ewentualny przegląd mandatu Agencji Praw Podstawowych.

ZDROWIE I KONSUMENCI

Zdrowie

Trzy prezydencje zdecydowane są aktywnie promować prace w tej ważnej dziedzinie, aby przyczynić się do wysokiego poziomu zdrowotności wszystkich obywateli. Podjęte zostaną w związku z tym prace nad europejską strategią zdrowia zgodnie z konkluzjami Rady z grudnia 2007 roku i z czerwca 2008 roku.

Działanie UE może przynieść wartość dodaną pacjentom, jak również systemom zdrowotnym, w szczególności w kontekście zwiększenia mobilności. Wyznacznikiem przyszłego systemu regulacyjnego musi być bezpieczeństwo pacjentów i jakość opieki zdrowotnej, niezależnie od tego, który z podmiotów – pacjent, lekarz czy jednostka służby zdrowia przekraczają granicę. Trzy prezydencje nadadzą zatem najwyższy priorytet pracom nad przyszłym wnioskiem w sprawie dyrektywy dotyczącej transgranicznej opieki zdrowotnej, z myślą o zakończeniu negocjacji w ciągu 18-miesięcznego okresu sprawowania przewodnictwa.

Prezydencje zwrócą szczególną uwagę na dostępność i bezpieczeństwo organów do dawstwa i transplantacji, aby polepszyć jakość opieki zdrowotnej i bezpieczeństwo pacjentów w tej dziedzinie. Promowane i dalej rozwijane będzie również zagadnienie usług on-line w służbie zdrowia oraz przekazywanie i udostępnianie informacji zdrowotnej.

Promowanie zdrowia i zapobieganie chorobom stanowią istotę polityki zdrowia publicznego w Europie. W kontekście realizacji wspólnotowej strategii ograniczania szkodliwych skutków spożywania alkoholu oraz dalszej walki z paleniem tytoniu większą uwagę poświęci się konsumpcji alkoholu oraz spożywaniu produktów tytoniowych przez dzieci i młodzież dorastającą.

Nadal realizowana będzie strategia UE dotycząca kwestii zdrowotnych związanych z odżywianiem, nadwagą i otyłością.

Zagrożenie chorobami zakaźnymi w kontekście transgranicznym oraz inne zagrożenia zdrowia publicznego wymagają wzmocnionej koordynacji i współpracy na szczeblu UE. Prezydencje chcą w tym celu zwiększyć świadomość na szczeblu politycznym dotyczącą zagrożeń zdrowia i podejmą działania na rzecz wzmocnienia systemów UE, aby stworzyć skuteczne mechanizmy nadzoru i reagowania łączące instytucje krajowe, unijne oraz światowe. Prezydencje uwzględnią w związku z tym w swoich priorytetach również kwestie oporności na antybiotyki.

W kontekście starzenia się naszych społeczeństw prezydencje zwrócą szczególną uwagę na chorobę Alzheimera, skupiając starania na szczeblu UE na wzmocnieniu koordynacji badań oraz wymianie doświadczeń dotyczących opieki zdrowotnej oraz na solidarności z opiekunami osób dotkniętych tą chorobą. Należy również prowadzić działania w zakresie chorób rzadkich.

Środki farmaceutyczne w istotny sposób przyczyniają się do polepszenia zdrowia obywateli. Prezydencje będą popierać nadrzędny cel UE w tej dziedzinie – polepszenie jakości i bezpieczeństwa środków farmaceutycznych; skupią się na wzmacnianiu i racjonalizacji nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii w UE, oporności na antybiotyki, zwalczaniu fałszowania środków farmaceutycznych oraz informowaniu pacjentów. Prezydencje podkreślą również znaczenie UE jako regionu, w którym opracowuje się innowacyjne produkty lecznicze.

Bezpieczeństwo żywności

W celu zarówno uproszczenia obecnego prawodawstwa, jak i utrzymania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego oraz interesów konsumenta, prezydencje będą dążyć do zakończenia prac nad zmianą obowiązujących przepisów dotyczących żywności, oznaczenia wartości odżywczej oraz nowych artykułów żywnościowych – na podstawie wniosków Komisji przedłożonych odpowiednio w styczniu i w lutym 2008 roku.

Konsumenci

Wysoki poziom ochrony konsumenta stanowi podstawę dobrze działającego rynku wewnętrznego. Prezydencje skupią swoje prace w tym obszarze na przeglądzie wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie prawa konsumenckiego w oparciu o wniosek dotyczący dyrektywy ramowej w sprawie praw umownych konsumentów; oczekuje się, że Komisja przedłoży go pod koniec 2008 roku. Ogólnym celem tego przeglądu jest uproszczenie ram regulacyjnych dotyczących konsumenta i zwiększenie ich spójności, a tym samym zwiększenie pewności prawnej zarówno konsumentów, jak i przedsiębiorstw.

Prezydencje zajmą się również zagadnieniem zbiorowych środków odwoławczych, którymi dysponują konsumenci, oraz współpracą między organami krajowymi. Jeżeli chodzi o poszczególne wnioski prawodawcze, priorytet będzie miało sprawne zakończenie prac nad zmianą dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa zabawek i dyrektywy w sprawie ochrony konsumentów w odniesieniu do niektórych aspektów użytkowania nieruchomości w oznaczonym czasie, długoterminowych produktów wakacyjnych, wymiany i odsprzedaży, oraz zmiany dyrektywy odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa.

Sport

Uwzględniając autonomię i specyficzną sytuację organizacji sportowych i uprawiania sportu, prezydencje skupią się na przedsięwzięciach podjętych w następstwie ogłoszenia białej księgi Komisji na temat sportu i zawartego w niej planu działania „Pierre de Coubertin”, w kontekście jego wymiaru społecznego i gospodarczego, a także zarządzania. Szczególną uwagę zwróci się m.in. na zagadnienia sportu i zdrowia, walkę z dopingiem, w tym na wzmocnienie stanowiska UE w światowej agencji antydopingowej, edukację i szkolenie młodych sportowców oraz wspieranie wolontariatu.

KULTURA, PROBLEMATYKA AUDIOWIZUALNA I WIELOJĘZYCZNOŚĆ

Kultura

Trzy prezydencje skupią się na realizacji europejskiego planu działań na rzecz kultury oraz planu prac w dziedzinie kultury na lata 2008–2010 w ramach otwartej metody koordynacji. Szczególną uwagę zwróci się na sposoby zwiększenia dostępu do kultury, zwłaszcza w przypadku dzieci i młodych ludzi, a także na rozwinięcie synergii między kulturą a edukacją. Nadal istotnym zagadnieniem będzie promowanie różnorodności kulturowej, w szczególności w kontekście wdrażania konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, a także dialog z sektorem kultury. Promowany będzie również dialog międzykulturowy, w szczególności w kontekście realizacji i działań następczych Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego (2008).

Prezydencje podkreślą też znaczenie wkładu sektora kultury i branż twórczych we wzrost i zatrudnienie oraz zrównoważony rozwój. Starania Eurostatu na rzecz usprawnienia sporządzania statystyk w dziedzinie kultury wesprą prace w tej dziedzinie. Należycie uwzględnione zostanie przyszłe studium Komisji na temat otoczenia służącego rozwojowi sektorów związanych z kulturą i twórczością. Prezydencje zajmą się również zagadnieniem polepszenia rynku wewnętrznego dóbr kultury i usług kulturalnych, jak również stworzeniem lepszych warunków dla pracowników sektorów związanych z kulturą i twórczością oraz polepszeniem mobilności artystów i zbiorów sztuki.

Europejski sezon kulturalny 2008 ukaże bogactwo i różnorodność europejskiej twórczości artystycznej. Zapoczątkowane zostaną również przemyslenia nad rolą architektury w kontekście zrównoważonego rozwoju.

Prezydencje podkreślą swoje zaangażowanie na rzecz wzmocnienia i ochrony europejskiego dziedzictwa kulturowego w ramach konkretnych projektów europejskich, ochrony dóbr kultury i zwalczania nielegalnego handlu dziełami sztuki i zbiorami archiwów. Przenoszenie na nośniki cyfrowe treści kulturowych ma istotne znaczenie dla zachowania dziedzictwa kulturowego jako źródła europejskiej różnorodności kulturowej i językowej oraz dla zwiększenia jego dostępności. Prezydencje poprą bieżące działania w tej dziedzinie przez inicjatywy takie jak europejska biblioteka cyfrowa.

Problematyka audiowizualna

Prezydencje będą aktywnie działały na rzecz realizacji inicjatyw Komisji służących rozwijaniu kreatywnych treści w sieci oraz promowaniu twórczości kulturalnej w epoce cyfrowej. Aby wzmacniać europejski sektor związany z twórczością oraz tworzyć rzeczywistą różnorodność kulturową, jednocześnie przyczyniając się do realizacji celów strategii lizbońskiej, prace te powinny w pełni uwzględnić międzynarodowe normy oraz europejskie prawodawstwo dotyczące praw własności intelektualnej. Prezydencje przyczynią się również do realizacji Protokołu w sprawie systemu publicznego nadawania w państwach członkowskich w celu dopilnowania, aby spółki działające w sektorze audiowizualnym mogły rozwijać swoją działalność i usługi w środowisku cyfrowym.

Wielojęzyczność

W oparciu o przyszły komunikat Komisji „Promowanie wielojęzyczności: nasz wspólny cel” prezydencje będą nadal promować wielojęzyczność w państwach członkowskich, korzystając z otwartej metody koordynacji oraz lepiej wykorzystując istniejące europejskie programy i inicjatywy. Kluczowymi obszarami będą: nauczanie języków – w tym zachęcanie do uczenia się dwóch języków obcych na wczesnym etapie nauki szkolnej, zgodnie z celem określonym w 2002 roku podczas szczytu Rady Europejskiej w Barcelonie, promowanie nauczania języków w trakcie odbywania studiów wyższych i kształcenia zawodowego, podnoszenie świadomości wagi uczenia się języków dla umiejętności międzykulturowych i dla konkurencyjności europejskiej, przepływ twórczości kulturalnej oraz promocja tłumaczeń, filmów z napisami oraz przedstawień z wyświetlanym tłumaczeniem.

TRWAŁY ROZWÓJ

Strategia trwałego rozwoju

Trzy prezydencje zdecydowane są przyspieszyć skuteczną realizację odnowionej strategii UE dotyczącej trwałego rozwoju, aby sprostać siedmiu głównym, określonym w niej wyzwaniom, którymi są: zmiany klimatyczne i czysta energia, zrównoważony transport, zrównoważona konsumpcja i produkcja, ochrona zasobów naturalnych i zarządzanie nimi, zdrowie publiczne, integracja społeczna, demografia i migracja. W strategii zawarte są globalne wyzwania, takie jak ubóstwo, oraz zagadnienia przekrojowe, jak edukacja i szkolenia, badania i rozwój, instrumenty finansowe i ekonomiczne, a także komunikacja, mobilizacja zainteresowanych stron i pomnażanie sukcesu. Ważnym wyznacznikiem czasowym będzie grudzień 2009 roku, kiedy to Rada Europejska, po raz drugi, i na podstawie przedstawionego przez Komisję sprawozdania z postępów, dokona przeglądu postępów i priorytetów oraz przedstawi ogólne wytyczne dotyczące polityk, strategii i instrumentów odnoszących się do trwałego rozwoju. Rada Europejska uwzględni również w tym kontekście priorytety w ramach strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu i zatrudnienia. Prezydencje zadbają o to, by wszystkie odpowiednie składy Rady zaangażowały się w działania związane z tą strategią.

Prezydencje będą pracowały nad skuteczną realizacją planu działania UE na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej i nad działaniami następczymi dotyczącymi tego planu. Wysiłki skupią się w szczególności na zmianie dyrektywy dotyczącej ekoprojektu, na przeglądzie systemu wspólnotowego oznakowania ekologicznego Eco-label oraz wspólnotowego systemu zarządzania środowiskiem i audytu (EMAS). Szczególną uwagę zwróci się ponadto na etykietowanie środowiskowe i etykietowanie wskazujące zużycie energii przez produkty, a także na potrzebę stworzenia większej synergii między powiązаныmi aktami prawnymi (eco-label, ekoprojekt i etykietowanie wskazujące zużycie energii). Prezydencje będą uważnie śledziły prace związane z komunikatem w sprawie proekologicznej polityki zamówień publicznych. Przeanalizują również możliwości promowania zachęt podatkowych dla produktów proekologicznych.

Na szczeblu międzynarodowym prezydencje zadbają o staranne przygotowanie posiedzeń Komisji ONZ ds. Zrównoważonego Rozwoju (CSD), która w maju 2009 roku zakończy prace dotyczące rolnictwa, rozwoju terenów wiejskich, gruntów, suszy, pustynnienia oraz Afryki, jak również kwestii wielowymiarowych; prezydencje aktywnie zaangażują się w prace nad procesem z Marakeszu dotyczącym zrównoważonej konsumpcji i produkcji, w szczególności przez rozpoczęcie w drugiej połowie 2009 roku przygotowań dziesięcioletnich ram dla programów dotyczących zrównoważonej konsumpcji i produkcji.

Polityka morska

Trzy prezydencje kontynuować będą prace nad opracowaniem zintegrowanej polityki morskiej zgodnie z niebieską księgą Komisji i z jej planem działania. W roku 2008 i 2009 Komisja przedstawi szeroki wachlarz inicjatyw, między innymi w dziedzinie żeglugi i rybołówstwa, opartych na zrównoważonym wykorzystaniu morza. W grudniu 2009 roku Komisja przedstawi Radzie Europejskiej sprawozdanie na temat osiągniętych postępów.

Prezydencje będą w szczególności promowały dobre zarządzanie i obserwację morza oraz badania morskie poprzez sieć głównych ośrodków krajowych na wysokim szczeblu, a także przez wzmocnienie mechanizmów koordynacji między państwami członkowskimi i między agencjami UE, jak również rozpoczęcie projektu pilotażowego w rejonie Morza Śródziemnego. Jeżeli chodzi o środowisko morskie, podstawą jego polepszenia będzie realizacja dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej oraz planu działania w sprawie wody. Prezydencje będą również pracowały nad ograniczeniem stosowania fosfatów, aby zmniejszyć problem eutrofizacji oraz polepszyć środowisko morskie.

Zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej, w regionie Morza Śródziemnego będzie przygotowana długofalowa strategia dotycząca wody.

Strategia dotycząca Morza Bałtyckiego

W grudniu 2007 roku Rada Europejska zwróciła się do Komisji o przedstawienie nie później niż w czerwcu 2009 roku strategii UE dotyczącej regionu Morza Bałtyckiego. Ta strategia odniesie się w szczególności – poprzez polityki UE – do pilnych wyzwań w zakresie środowiska dotyczących Morza Bałtyckiego, a jej celem będzie sprawienie, by region ten stał się obszarem dobrych wzorców w UE w kontekście środowiska morskiego. Odniesie się ona również do innych wyzwań regionalnych, takich jak wzmocnienie wzrostu i konkurencyjności, promowanie głębszej integracji rynkowej czy też zwalczanie przestępczości zorganizowanej. Powinna ona również ułatwić utrzymanie spójności regionu, jak też jego silniejsze wzajemne powiązania z innymi częściami Unii, oraz stworzyć warunki skuteczniejszego i bardziej ukierunkowanego wykorzystania istniejących środków finansowych. Prezydencje dołożą starań, by przyjąć tę strategię jesienią 2009 roku.

ŚRODOWISKO

Różnorodność biologiczna

Prezydencje zobowiązują się do przyspieszenia prac nad różnorodnością biologiczną zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu globalnym, w szczególności w ramach Konwencji ONZ o różnorodności biologicznej. Śródkresowy przegląd unijnego planu działania na rzecz różnorodności biologicznej w 2008 roku umożliwi porównanie poczynionych postępów oraz zwróci uwagę na obszary będące przedmiotem szczególnej uwagi w świetle celu UE na 2010 rok, aby powstrzymać utratę różnorodności biologicznej. Ponieważ przedmiotem szczególnej troski jest zapobieganie wprowadzaniu inwazyjnych gatunków obcych zagrażających różnorodności biologicznej i kontrola takich gatunków, prezydencje zadbają o właściwe działania w następstwie komunikatu Komisji w sprawie wariantów polityki dotyczących rozwiązania problemu inwazyjnych gatunków. Zwróci się również uwagę na realizację dyrektywy siedliskowej i na powiązania między różnorodnością biologiczną, usługami ekosystemowymi a zmianami klimatycznymi.

W kontekście osiągnięcia do 2010 roku globalnego celu polegającego na znacznym zmniejszeniu tempa utraty różnorodności biologicznej prezydencje zadbają o staranne przygotowanie stanowiska negocjacyjnego UE na dziesiątą konferencję stron konwencji o różnorodności biologicznej, która ma się odbyć w 2010 roku. Nacisk położony zostanie na perspektywiczną ocenę osiągnięć i możliwych niedociągnięć w stosunku do celu na 2010 rok, z podkreśleniem integracji sektorowej i planowania krajobrazu oraz specjalistycznej wiedzy naukowej (międzynarodowy mechanizm specjalistycznej wiedzy naukowej w dziedzinie różnorodności biologicznej – IMoSEB). Do potrzeb przygotowań wykorzysta się również aktualnie opracowywane studium na temat gospodarczych aspektów utraty różnorodności biologicznej. Zachowanie morskiej różnorodności biologicznej oraz utworzenie chronionych obszarów morskich jest kolejnym priorytetem prezydencji.

Prezydencje podejmą prace nad porozumieniem co do wkładu UE, który ułatwi przyjęcie międzynarodowych ustaleń w sprawie zasobów genetycznych podczas konferencji stron w 2010 roku. Prezydencje będą dążyły do podejścia integralnego i interdyscyplinarnego, przy optymalnym wykorzystaniu istniejących procesów i organów, a także do przejrzystych negocjacji, które wykorzystują wiedzę fachową społeczeństw lokalnych i zainteresowanych stron.

Technologie przyjazne środowisku

Technologie przyjazne środowisku są ważnym narzędziem osiągnięcia celów w zakresie klimatu i celów środowiskowych; oferują one również przedsiębiorstwom z UE znaczne możliwości wzmocnienia konkurencyjności. Aby wykorzystać potencjał technologii przyjaznych środowisku, zagadnienie to zostanie poruszone przez kilka składów Rady. Prezydencje będą promować skoordynowane starania służące skupieniu różnych inicjatyw dotyczących technologii przyjaznych środowisku i pobudzeniu rozwoju dynamicznego rynku dla tych technologii. Nadadzą w tym celu najwyższy priorytet pełnej realizacji planu działań na rzecz technologii przyjaznych środowisku. Uwaga skupi się na przyszłej strategii dotyczącej promowania innowacji przyjaznych środowisku oraz na zamiarze utworzenia systemu – obejmującego całą UE – umożliwiającego weryfikację działania nowych technologii i ich wpływu na środowisko (weryfikacja technologii środowiskowych).

Chemikalia

Na szczeblu wspólnoty prezydencje będą dążyły do sfinalizowania prac nad zmianą głównych aktów prawodawczych: zmianą istniejących przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu produktów biobójczych, zmianą dyrektywy w sprawie zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego (WEEE) oraz dyrektywy w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (RoHs), zmianą rozporządzenia w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową. Zakończą również prace nad dostosowaniem przepisów unijnych dotyczących klasyfikacji i oznakowania do globalnie zharmonizowanego systemu ONZ klasyfikacji i oznakowania substancji i mieszanin niebezpiecznych (GHS). Innym istotnym zagadnieniem będzie dalsza realizacja rozporządzenia REACH, w szczególności wdrażanie nowych systemów udzielania zezwoleń i stosowania ograniczeń w stosunku do substancji chemicznych szczególnie niebezpiecznych.

Na szczeblu międzynarodowym prezydencje zadbają o dobrą koordynację stanowisk UE, aby umożliwić UE odgrywanie wiodącej roli w negocjacjach międzynarodowych. Prezydencje będą zabiegać o to, by UE nadal znacząco przyczyniała się do realizacji i dalszego rozwoju strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM), w tym podczas konferencji ministerialnej, która odbędzie się w maju 2009 roku (2. międzynarodowa konferencja w sprawie zarządzania chemikaliami – ICCM2). Prezydencje potwierdzą potrzebę informacji na temat substancji chemicznych w produktach i będą zabiegać o znalezienie rozwiązań umożliwiających realizację globalnego planu działania.

Prezydencje zadbają, aby UE odgrywała wiodącą rolę w pracach dotyczących metali ciężkich, w szczególności rtęci, prowadzonych w ramach programu środowiskowego ONZ; będą też promowały rozpoczęcie negocjacji prowadzących do ustanowienia prawnie wiążącego instrumentu. Pośród innych, ważnych spotkań międzynarodowych na szczeblu światowym należy odnotować konferencję stron Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami, która odbędzie się w październiku 2008 roku, oraz konferencję stron Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, która odbędzie się w maju 2009 roku. Prezydencje będą nadal promowały wzmocnioną współpracę i koordynację w ramach konwencji: bazylejskiej, rotterdamskiej i sztokholmskiej.

Powietrze

Prezydencje będą dążyły do zakończenia prac nad wnioskiem dotyczącym zmiany obowiązującej dyrektywy regulującej poziomy emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu, amoniaku oraz lotnych związków organicznych – dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji zanieczyszczeń – oraz nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w zakresie emisji przemysłowych (w tym zmiany obowiązującej dyrektywy dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, dyrektywy w sprawie dużych obiektów energetycznego spalania, dyrektywy w sprawie spalania odpadów, dyrektywy w sprawie emisji lotnych związków z rozpuszczalników oraz dyrektywy w sprawie dwutlenku tytanu) na podstawie oceny dotychczasowego stosowania oraz problemów określonych w tej ocenie.

W omawianym okresie przewiduje się przedstawienie wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa oraz emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych; trzy prezydencje będą starały się doprowadzić prace nad tą dyrektywą do jak najbardziej zaawansowanego stadium.

Na szczeblu międzynarodowym prezydencje zadbają o skuteczne reprezentowanie UE podczas konferencji stron Konwencji wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej, Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową oraz Konwencji genewskiej w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza.

Inne kwestie

Prezydencje będą kontynuować prace nad bieżącymi sprawami i kwestiami. Szczególna uwaga zwrócona zostanie na prace nad ramową dyrektywą w sprawie ochrony gleby, na przyszłe inicjatywy Komisji dotyczące systemu wymiany informacji na temat środowiska, susz i niedoborów wody oraz na dyskusje w sprawie demontażu statków w kontekście konwencji bazylejskiej. Trzy prezydencje podkreślają swoje zainteresowanie kwestiami GMO i zamierzają rozpatrzyć kilka zagadnień związanych z GMO. Będą dążyły do sfinalizowania prac nad zmianą dyrektywy SEVESO. Prezydencje będą ponadto bardzo uważnie śledziły kwestie środowiskowe dotyczące Arktyki, aby stawić czoło problemom, z którymi boryka się ten region.

Międzynarodowe zarządzanie środowiskiem

Trzy prezydencje dążyć będą do polepszenia międzynarodowego zarządzania w dziedzinie środowiska w ramach prac Zgromadzenia Ogólnego ONZ, zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z czerwca 2005 roku.

Będą też promować dalsze rozwijanie inicjatywy EKG ONZ „Środowisko dla Europy” i aktywnie uczestniczyć w usprawnieniu tej inicjatywy.

TRANSPORT

Jeżeli chodzi o sektor transportu, prezydencje zamierzają skupić się na trzech nadrzędnych zagadnieniach: trwałości i konkurencyjności transportu, bezpiecznych środkach transportu oraz na rozwoju inteligentnych systemów transportowych. Prezydencje zwrócą szczególną uwagę na program Galileo.

Zrównoważony i konkurencyjny transport

Celem trzech prezydencji jest dążenie do tego, by polityka transportowa w pełni przyczyniała się do walki ze zmianami klimatycznymi i do ochrony środowiska, równocześnie uwzględniając konkurencyjność sektora.

Sprawna logistyka transportu jest podstawą stworzenia w UE zrównoważonego i konkurencyjnego systemu transportu – dysponującego innowacyjnymi systemami i efektywnego pod względem kosztów – przyczyniającego się do zmniejszenia emisji CO₂, a jednocześnie wzmacniającego globalną konkurencyjność europejskiej branży transportowej. Ważną kwestią programu działań będzie odwołanie do instrumentów rynkowych i wzorców organizacyjnych, w szczególności przez rozwój współmodalności i łańcuchów logistycznych oraz internalizację kosztów zewnętrznych i opłat za korzystanie z infrastruktury. Istotnym wyznacznikiem prac w tej dziedzinie będzie sprawozdanie Komisji na temat modelu oceny wszystkich kosztów zewnętrznych, który posłuży jako podstawa przyszłych obliczeń opłat za korzystanie z infrastruktury dla wszystkich środków transportu. Priorytetami prezydencji będzie osiągnięcie porozumienia w sprawie zmiany dyrektywy o eurowiniętach oraz realizacja planu działań dla logistyki i planu działań dla transportu miejskiego.

Dla promowania zrównoważonego, skutecznego i konkurencyjnego transportu w Europie istotne znaczenie ma też plan rozwoju transportu towarowego w UE. Prezydencje będą kontynuować prace nad działaniami dotyczącymi logistyki transportu towarowego, kolejowych sieci transportu towarowego, polityki portowej oraz morskiego transportu towarowego.

Transport lądowy: W omawianym okresie zostaną ostatecznie opracowane: pakiet dotyczący transportu drogowego, rozporządzenie o agencji kolejowej oraz dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei (*sprawdzić na zakończenie prezydencji słoweńskiej*). Celem trzech prezydencji jest osiągnięcie porozumienia co do zmiany dyrektywy 2002/15 w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego. Będą one ponadto dążyć do zakończenia zmiany tekstu pierwszego pakietu kolejowego. Trzy prezydencje rozważą również ewentualne wnioski w sprawie realizacji programu NAIADES.

Lotnictwo: Celem prezydencji jest osiągnięcie ostatecznego porozumienia w sprawie zmienionego kodeksu postępowania w związku z systemami rezerwacji komputerowej. Skupiając się na wprowadzeniu rynku wewnętrznego oraz z uwagi na jej pozytywny wpływ na środowisko, prezydencje przeanalizują nową inicjatywę dotyczącą jednolitej przestrzeni powietrznej. Trzy prezydencje zintensyfikują również negocjacje w sprawie umów z krajami trzecimi dotyczących transportu lotniczego, w szczególności drugiego etapu umowy lotniczej UE – USA, umowy lotniczej UE – Kanada oraz umów z krajami ościennymi. Jeżeli chodzi o drugi etap umowy lotniczej UE – USA, trzy prezydencje dołożą wszelkich starań, by sfinalizować te negocjacje.

Transeuropejskie sieci transportowe Trzy prezydencje świadome są znaczenia tego programu; zwrócą zatem uwagę na sprawozdanie Komisji dotyczące realizacji wytycznych w sprawie transeuropejskich sieci transportowych, a także – w razie potrzeby – przygotowują konkluzje Rady w tej sprawie.

Transport morski Prezydencje będą kontynuować prace nad wnioskami prawodawczymi Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia ustanawiającego Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego oraz w sprawie europejskiego obszaru transportu morskiego bez barier.

Bezpieczne środki transportu

Bezpieczeństwo transportu jest bardzo ważną kwestią dla Unii Europejskiej. Trzy prezydencje będą dążyły do istotnego postępu, szczególnie w dziedzinie transportu morskiego i drogowego.

W dziedzinie bezpieczeństwa morskiego celem prezydencji jest ścisła współpraca z Parlamentem Europejskim służąca osiągnięciu ostatecznego porozumienia w sprawie wniosków zawartych w trzecim pakiecie na rzecz bezpieczeństwa morskiego. Jeżeli chodzi o transport lądowy, trzy prezydencje będą pracowały na rzecz porozumienia w sprawie dyrektywy dotyczącej transgranicznego egzekwowania kar. Prezydencje poprą ponadto nowy program bezpieczeństwa na drogach, który w omawianym okresie może być uruchomiony przez Komisję.

Inteligentne systemy transportu

Wykorzystanie nowych technologii w sektorze transportu jest jednym z ważnych wyzwań i powinno być stosowane ze względu na ochronę środowiska, konkurencyjność, bezpieczeństwo i przepustowość. Nowe technologie mogą również przyczynić się do skuteczniejszych rozwiązań logistycznych w systemie transportowym. Prezydencje będą kontynuowały aktualne inicjatywy wspólnotowe na rzecz promowania działań w zakresie różnych środków transportu.

Zamiarem prezydencji jest zapewnienie znaczącego wkładu w wykorzystanie inteligentnych systemów transportu drogowego oraz zrealizowanie planu działań, który ma zostać przedstawiony przez Komisję w 2008 roku. Trzy prezydencje przygotują – w celu przyjęcia przez Radę – konkluzje dotyczące dalszych działań związanych z tą inicjatywą.

W dziedzinie transportu lotniczego oczekuje się potwierdzenia do końca 2008 roku zobowiązań sektora dotyczących odpowiedniego udziału w fazie opracowywania projektu SESAR.

W następstwie już podjętych decyzji odnoszących się do fazy rozmieszczania trzy prezydencje będą kontynuować prace nad Galileo, aby przygotować przepisy dotyczące fazy eksploatacji. Rozwiązane zostaną kwestie dotyczące Organu Nadzoru Europejskiego GNSS (GSA), kontraktu handlowego, zastosowań oraz przepisów technicznych.

ROLNICTWO I RYBOŁÓWSTWO

Wspólna polityka rolna (łącznie z „oceną funkcjonowania”)

Reforma WPR z 2003 roku wyznaczyła na przyszłość długoterminowy kurs na zrównoważoną i zorientowaną na rynek produkcję rolną w całej Unii Europejskiej. Przegląd tej reformy, tak zwana „ocena funkcjonowania”, stwarza okazję zmierzenia skuteczności tej reformy, a w szczególności okazję dokonania oceny jej wpływu w odniesieniu do jej celów oraz analizy skutków jej stosowania na rynkach, których dotyczy. Głównym zadaniem prezydencji będzie zatem zakończenie prac nad wnioskami prawodawczymi przed końcem 2008 r.

Prezydencje dołożą wszelkich starań, aby w pełni wprowadzić w życie plan działania w sprawie uproszczenia, na przykład w takich dziedzinach jak system jednolitych płatności na gospodarstwo i Zintegrowany System Zarządzania i Kontroli. Uproszczenie przepisów będzie również głównym priorytetem w kontekście „oceny funkcjonowania”.

Trzy prezydencje zwrócą uwagę na rozwój obszarów wiejskich. W kontekście zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, mandatu Rady oraz zmienionych celów systemu dotyczącego obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania prezydencje nadadzą priorytet przeglądowi dotyczącemu tzw. „pośrednich” obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania. Do roku 2010, na podstawie wspólnego zestawu kryteriów, przeprowadzona zostanie nowa delimitacja, której celem będzie wyznaczenie spójniejszego i bardziej przejrzystego podejścia.

Z myślą o dokonaniu wkładu w zrównoważoną gospodarkę zasobami leśnymi prezydencje zwrócą należną uwagę na analizę pakietu leśnego, tj. komunikatu w sprawie zapobiegania wprowadzaniu na rynek UE nielegalnie uzyskanego drewna i produktów z drewna oraz komunikatu w sprawie środków na rzecz ograniczenia wylesiania.

W związku z promocją produktów rolnych trzy prezydencje będą pracować nad poprawą skuteczności obecnych środków, aby zapewnić wysoką jakość produktów żywnościowych oraz przeprowadzą debatę dotyczącą przeglądu unijnej polityki jakości.

Na poziomie międzynarodowym trzy prezydencje utrzymają aktywną rolę UE w stosownych organizacjach międzynarodowych, w szczególności w Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) i Kodeksie Żywnościowym.

Kwestie weterynaryjne i fitosanitarne

Prezydencje będą przywiązywać wagę do kontynuowania prac nad dalszą harmonizacją przepisów i do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony w dziedzinie ochrony roślin i zdrowia roślin. Uwaga prezydencji skupi się na unijnej strategii w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów, stosownej dyrektywie ramowej oraz wprowadzeniu obszernych poprawek do obowiązujących przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin. Ta ostatnia propozycja ma – w zamyśle – wzmocnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska, poprawić funkcjonowanie rynku wewnętrznego, utrzymać i podnieść konkurencyjność sektora chemicznego UE i zharmonizować dostęp rolników w różnych państwach członkowskich do środków ochrony roślin.

Z myślą o propagowaniu bezpieczeństwa żywności prezydencje będą aktywnie pracować nad przyjęciem rozporządzenia w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości aktywnych substancji farmaceutycznych w produktach żywnościowych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Szczególne uwaga zostanie zwrócona na wysoki poziom zdrowia zwierząt i ich dobrostanu w całej Wspólnocie. Kontynuowane będą prace nad strategią w zakresie zdrowia zwierząt. Ważnymi dossier będą również przeglądy przepisów dotyczących ochrony zwierząt podczas uboju i transportu oraz substancji o działaniu hormonalnym (dyrektywa 96/22/WE), a ewentualnie także ochrony zwierząt używanych do celów doświadczalnych i do innych celów naukowych.

Przedmiotem ponownej analizy będzie pakiet dotyczący higieny. Konieczna jest dalsza zmiana paradygmatu – od szczegółowych przepisów do zarządzania przez cele – związana z pakietem dotyczącym higieny. Trzy prezydencje skupią się na unowocześnieniu systemu kontroli mięsa. Wśród innych kwestii z dziedziny weterynarii, którymi zajmą się prezydencje, jest m.in. wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie wprowadzania do obrotu i stosowania paszy oraz wniosek zmieniający rozporządzenie (WE) 1774/2002 ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Prezydencje będą wspierać uproszczenie obowiązującego prawodawstwa dotyczącego nasion i materiałów rozmnożeniowych.

Wspólna Polityka Rybacka

Ogólną troską prezydencji będzie praca na rzecz zrównoważonej gospodarki zasobami rybołówstwa w celu osiągnięcia w sektorze rybołówstwa i regionach zależnych od rybołówstwa zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. Prezydencje będą stosować to podejście w procesie przygotowywania decyzji w sprawie TAC i kwot połowowych, decyzji w sprawie wieloletnich planów odnawiania na przykład zasobów dorsza w Morzu Północnym i tuńczyka w Morzu Bałtyckim oraz zarządzania tymi zasobami, a także decyzji dotyczących środków technicznych. W związku z powyższym, a także z nadchodzącą reformą WPRyb, należy przemyśleć, czy kwoty połowowe mogą być określane na dłuższe okresy i przy zastosowaniu prostszych procedur.

Ważnym elementem zrównoważonego rozwoju jest jak najlepsze korzystanie z zasobów. Prezydencje będą się starały zakończyć prace nad wnioskiem – co jest oczekiwane pod koniec 2008 roku – dotyczącym stopniowej eliminacji odrzutów w odniesieniu do niektórych łowisk.

System kontroli w ramach WPRyb będzie przedmiotem przeglądu, którego celem będzie uproszczenie istniejących przepisów i zapewnienie lepszego stosowania. Prezydencje będą się starały zakończyć prace nad wnioskiem; jego złożenie jest przewidywane pod koniec roku 2008. Inne ważne przeglądy dotyczą rozporządzenia w sprawie środków technicznych dotyczących połowów w Oceanie Atlantyckim i Morzu Północnym i sąsiednich wodach oraz reformy wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa.

Prezydencje będą wspierać zrównoważony rozwój akwakultury we Wspólnocie poprzez zapewnianie skrupulatnego prowadzenia działań wynikających z komunikatu Komisji, który – jak się oczekuje – ma być przedstawiony przed końcem 2008 roku. Protokół dotyczący tej kwestii zostanie przedłożony jako wkład w ten proces.

Prezydencje będą aktywnie dążyć do realizacji zewnętrznych aspektów Wspólnej Polityki Rybackiej na wszystkich szczeblach. W tym celu prezydencje będą promować aktywną rolę UE w organizacjach międzynarodowych, takich jak ONZ, FAO i OECD oraz w regionalnych organizacjach rybackich, ze szczególnym akcentem na lepsze wypełnianie i przestrzeganie podjętych zobowiązań oraz na poprawę środków służących ochronie i zarządzaniu. W odniesieniu do dwustronnych umów w sprawie rybołówstwa prezydencje będą pracować nad osiągnięciem celu polegającego na utrzymaniu stabilnych stosunków rybackich z państwami trzecimi na solidnych naukowych i zrównoważonych podstawach. W związku z powyższym ważne jest zagwarantowanie istnienia zadowalających podstaw naukowych w odniesieniu do wszelkich zasobów poławianych przez statki UE.

POLITYKA SPÓJNOŚCI

Polityka spójności

Polityka spójności przyczyniła się do wzmocnienia dobrobytu i solidarności w całej Unii. Prezydencje dopilnują, aby debata nad przyszłą polityką spójności rozpoczęta w czwartym sprawozdaniu na temat spójności była kontynuowana w świetle wyznaczonych na początku celów polityki spójności oraz nowych wyzwań. Lata 2008–2009 będą okazją do pogłębienia dyskusji nad przyszłością polityki spójności w ramach przeglądu budżetu.

Prezydencje rozpoczną debatę nad kwestią spójności terytorialnej na podstawie zielonej księgi, którą Komisja planuje opublikować w drugiej połowie 2008 roku.

Trwa i będzie kontynuowane – zgodnie z dyskusjami podczas nieformalnych posiedzeń ministerialnych w Lipsku i Ponta Delgada z 2007 roku – wdrożenie strategii terytorialnej i związanego z nią planu działania oraz karty lipskiej.

Regiony najbardziej oddalone

Prezydencje będą kontynuować prace nad pełnym wdrożeniem strategii dla regionów najbardziej oddalonych z 2004 roku; dokonają tego na podstawie komunikatu Komisji na temat pozytywnych efektów strategii i jej dalszych perspektyw. Cele strategii zostaną również wzięte pod uwagę w kontekście przeglądu rozporządzenia w sprawie POSEI. Kolejną kwestią będą przyszłe stosunki z krajami i terytoriami zamorskimi, zgodnie z zieloną księgą planowaną na rok 2008.

PRZESTRZEŃ WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

Okres, w którym przewodnictwo w Unii będą sprawować Francja, Czechy i Szwecja zbiegnie się z okresem znaczących zmian dla Unii Europejskiej obejmujących wejście w życie traktatu z Lizbony, oczekiwane na dzień 1 stycznia 2009 r., które będzie miało znaczny wpływ na przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

W okresie przejściowym prezydencje dołożą wszelkich starań, aby zapewnić ciągłość wysiłków podjętych w ciągu ostatnich lat na rzecz wdrożenia programu haskiego i związanego z nim planu działania oraz realizacji pozostałych do wykonania zadań.

W następstwie wejścia w życie traktatu z Lizbony, w ramach Rady zostanie ustanowiony Stały Komitet Bezpieczeństwa Wewnętrznego; trzy prezydencje zagwarantują, że mandat, struktura i prace tego nowego organu przyczynią się skutecznie do zwiększenia bezpieczeństwa wewnętrznego UE.

Nowy program będący kontynuacją programu haskiego

Prezydencje skupią starania na określeniu nowego wieloletniego strategicznego programu prac na lata 2010–2014. Ten nowy program będzie musiał być ambitny i nastawiony na przyszłość oraz zapewniać rzeczywistą wartość dodaną. Powinien być również oparty na realistycznych celach i osadzony w konkretnych ramach czasowych.

Podstawą programu będą prace dwóch grup doradczych wysokiego szczebla dotyczące przyszłości polityk z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; wyniki tych prac zostaną ujęte w końcowym sprawozdaniu sporządzonym do połowy 2008 roku. Prezydencje oczekują przedstawienia propozycji wieloletniego programu w pierwszym kwartale 2009 r., a przyjęcia programu – podczas jednej z trzech prezydencji.

Migracja

Opracowanie kompleksowej europejskiej polityki migracyjnej uzupełniającej polityki państw członkowskich pozostaje podstawowym priorytetem. W tym celu UE będzie pracować nad przyjęciem europejskiego paktu w sprawie migracji i azylu i kontynuowaniem przewidzianych w nim działań. Taki pakt podkreśli szeroką i kompleksową bazę dla pogłębionej wspólnej polityki dotyczącej kwestii migracyjnych, między innymi na podstawie zintensyfikowanego dialogu z państwami pochodzenia. Opracowywane będą w dalszym ciągu także konkretne działania i propozycje w ramach negocjacji dotyczących programu będącego kontynuacją programu haskiego.

Kontynuowane będą również prace nad planem polityki w dziedzinie legalnej migracji. Trzy prezydencje postarają się szybko przyjąć dyrektywę ogólną określającą prawa migrantów oraz dyrektywy szczegółowe, którym będą podlegać warunki wjazdu i pobytu pracowników wysoko wykwalifikowanych, pracowników przenoszonych w obrębie tego samego przedsiębiorstwa, stażystów pobierających wynagrodzenie i pracowników sezonowych. Idąc w tym kierunku prezydencje będą starać się uchylić okresy przejściowe stosowane do swobodnego przepływu pracowników z nowych państw członkowskich.

Trzy prezydencje będą dążyły do przyjęcia środków, które mogą przyczynić się do udanej walki z nielegalną migracją, w tym dyrektywy w sprawie sankcji dla pracodawców zatrudniających nielegalnych imigrantów. Będą kontynuować prace nad skutecznym odsyłaniem nielegalnych imigrantów do ich państw pochodzenia, również przy wykorzystaniu kompleksowej siatki umów o readmisji zawieranych z państwami trzecimi. Priorytet zostanie także przyznany zacieśnianiu współpracy Frontexu z Europolem dzięki stosownej wymianie informacji. Właściwą uwagę poświęci się kwestii nielegalnych migrantów przemieszczających się drogą morską.

W coraz większym stopniu uznaje się pozytywny związek między migracją a rozwojem. Priorytetowo zostanie potraktowana kwestia jak najlepszego wykorzystania pozytywnego potencjału rozwojowego właściwie zarządzanej legalnej migracji, w tym migracji zarobkowej, oraz kwestia wprowadzenia w życie autentycznej polityki wspólnego rozwoju, która będzie widoczna w konkretnych projektach i wspierana na szczeblu europejskim. Działania prezydencji będą skierowane na dalszy rozwój w ramach globalnego podejścia do kwestii migracji. Prezydencje będą się starały, aby pogłębić współpracę i dialog polityczny z wszystkimi państwami pochodzenia i tranzytu oraz promować partnerstwa na rzecz mobilności, migrację cyrkulacyjną platformy współpracy na rzecz migracji i rozwoju. Pod koniec 2008 r. dokonana zostanie ocena wprowadzania w życie globalnego podejścia do kwestii migracji, co będzie wprowadzeniem do nowego etapu w tej dziedzinie.

Azyl i ochrona uchodźców

Prezydencje będą kontynuować prace mające na celu wprowadzenie wspólnego europejskiego systemu azylowego do roku 2010, na podstawie pełnego wykonywania stosownych zobowiązań międzynarodowych, jak to zostało zapisane w programie haskim. Działania te będą zmierzać do dalszego ujednoczenia krajowych praktyk stosowanych w państwach członkowskich, a także przepisów dotyczących warunków przyjmowania, kryteriów kwalifikacji oraz procedur i statusów azylowych, a ich celem będzie osiągnięcie wyższych standardów. Konieczne jest również osiągnięcie długoterminowej trwałości i skuteczności systemów azylowych oraz propagowanie solidarności w ramach UE. Prezydencje będą prowadzić prace na rzecz przyjęcia bezpiecznego z prawnego punktu widzenia, sprawiedliwego i otwartego systemu, który będzie zawierał takie zabezpieczenia jak dostęp do azylu dla osób lub indywidualna ocena każdego wniosku. Dołoży się starań, aby opracowany został wspólny program przesiedleńczy w celu ochrony szczególnie zagrożonych uchodźców, zgodnie z zamiarami określonymi w programie haskim. Co więcej, konieczne jest zacieśnienie praktycznej współpracy między krajowymi administracjami ds. azylu, co obejmuje między innymi ustanowienie europejskiego urzędu wsparcia.

Obszar Schengen, granice i polityka wizowa

W najbliższych latach rozpocznie się dalsza ocena państw pragnących przyłączyć się do obszaru Schengen. Przedmiotem ponownej oceny, przeprowadzanej zgodnie z nowym programem wieloletnim, będzie właściwe stosowanie dorobku prawnego Schengen przez państwa uczestniczące. Trzy prezydencje będą nadal prowadzić rozpoczętą już dyskusję na temat podniesienia skuteczności mechanizmu oceny Schengen. W związku z tym metodologia procesu oceny Schengen będzie przedmiotem przeglądu uwzględniającego podejścia tematyczne i regionalne.

Zintegrowane zarządzanie granicami jest ważnym narzędziem zarządzania migracją i walki z przestępczością transgraniczną. Trzy prezydencje zagwarantują, że niedawne wnioski Komisji dotyczące tej dziedziny zostaną wkrótce przeanalizowane. Obejmuje to szybką analizę wniosków dotyczących automatycznego systemu kontroli wjazdów/wyjazdów. Priorytet zostanie przyznany również wzmocnieniu roli Frontexu w ramach jego mandatu. Prowadzone będą także starania w walce przeciwko stosowaniu fałszywych dokumentów podróży i pobytu. Promowane będzie również korzystanie z danych biometrycznych w wizach na obszarze Schengen; służyć temu będzie terminowe opracowanie wizowego systemu informacyjnego (VIS).

Jednym z głównych celów w dziedzinie polityki wizowej jest ostateczne zredagowanie i przyjęcie wspólnotowego kodeksu wizowego, który uczyni prawodawstwo dotyczące wiz jaśniejszym i jeszcze bardziej ujednolici stosowanie przepisów z tej dziedziny przez państwa członkowskie.

Wreszcie, ważną dla trzech prezydencji kwestią pozostanie wymiar stosunków zewnętrznych w dziedzinie polityki wizowej, zgodnie z konkluzjami Rady z grudnia 2007 r., w tym proces dążenia do liberalizacji przepisów wizowych w stosunku do państw Bałkanów Zachodnich.

Integracja i dialog międzykulturowy

Na szczeblu UE kontynuowane będą wysiłki, by wnieść wkład w lepszą integrację migrantów w państwach członkowskich, w myśl konkluzji Rady z czerwca 2007 r. Strategie państw członkowskich na rzecz integracji powinny zostać wzmocnione dzięki współpracy i wymianie najlepszych praktyk.

Dialog międzykulturowy stał się ważnym narzędziem wspierania integracji obywateli różnego pochodzenia, o odmiennych bagażach kulturowych i wyznających różne religie, zwalczania rasizmu i ekstremizmu oraz zapobiegania radykalizacji postaw i werbowaniu do działań terrorystycznych. Wymiana doświadczeń dotyczących dialogu międzykulturowego między państwami członkowskimi będzie zatem kontynuowana. Przeanalizowana zostanie możliwość poszerzenia perspektywy dialogu międzykulturowego o poszanowanie demokracji i praw człowieka.

Przeciwdziałanie terroryzmowi

Przeciwdziałanie terroryzmowi we wszelkich jego formach pozostaje dla Unii Europejskiej jednym z celów nadrzędnych i będzie ważnym tematem prac trzech prezydencji, przy czym kontynuowane będą wysiłki na rzecz zapewnienia poszanowania praw człowieka i prawa międzynarodowego we wszelkich działaniach dotyczących przeciwdziałania terroryzmowi. Przedmiotem szczególnej uwagi będzie również zacieśnianie współpracy ze wszystkimi partnerami zaangażowanymi w kwestię zwalczania terroryzmu. Trzy prezydencje będą także w dalszym ciągu opracowywały plan działania Unii Europejskiej dotyczący radykalizacji postaw i werbowania terrorystów, zważywszy na poważną potrzebę wykrywania potencjalnych terrorystów na wczesnym etapie. Trzy prezydencje skupią się również na przeciwdziałaniu wykorzystywaniu internetu do celów terroryzmu, na wprowadzeniu w życie planu działania na rzecz podniesienia bezpieczeństwa materiałów wybuchowych, na wspieraniu współpracy operacyjnej między wszystkimi stronami zaangażowanymi w ochronę porządku publicznego w UE, na opracowaniu konkretnych narzędzi wczesnego wykrywania działań terrorystycznych oraz na sfinalizowaniu wszystkich powiązanych z terroryzmem dossier we wszystkich dziedzinach polityki UE.

Zwalczanie handlu ludźmi

Walka z handlem ludźmi pozostanie priorytetem. Na podstawie przeprowadzonej przez Komisję oceny planu działania UE prezydencje dadzą impuls do analizy stanu polityk z tej dziedziny i ich dalszego rozwijania. Obejmie to refleksje dotyczące konkretnych środków, takich jak zachęcenie Eurojustu do większego zaangażowania w koordynację dochodzeń i ścigania w tym obszarze. Dla umożliwienia skutecznej reakcji UE kluczowa jest wspólna analiza sytuacji i tendencji. Priorytetowo zostanie potraktowane opracowywanie wspólnych standardów UE dla gromadzenia i analizowania danych dotyczących handlu ludźmi. Trzy prezydencje podejmą działania związane z zewnętrznym aspektem Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych UE w celu opracowania dokumentu dotyczącego działań zgodnie ze strategią UE w przedmiotowej dziedzinie, biorąc pod uwagę zwłaszcza państwa, które są początkowymi ogniwami handlu ludźmi.

Zwalczanie narkotyków

Na podstawie oceny planu działania na lata 2005–2008 trzy prezydencje dokonają przeglądu polityki UE dotyczącej walki z handlem narkotykami i przyjmą oraz wprowadzą w życie nowy plan działania na lata 2009–2012. Przegląd ten posłuży jako ramy do zdefiniowania wspólnego stanowiska Europy w związku z przeglądem polityki Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącej zwalczania narkotyków, który będzie miał miejsce w marcu 2009 r.

Wsparcie zostanie udzielone kwestii rozmieszczenia wspólnych zespołów śledczych, których zadaniem jest walka z handlem narkotykami. Eurojust zostanie zachęcony do większego zaangażowania w koordynację dochodzeń i ścigania, by przyczynić się do rozbicia siatek handlu narkotykami.

W odniesieniu do współpracy międzynarodowej, kontynuowana będzie prowadzona obecnie współpraca dotycząca szlaków heroinowych i kokainowych, wspierana też będzie wzmocniona współpraca mająca na celu energiczną walkę z handlem prekursorami chemicznymi i narkotykami, zwłaszcza w regionie Morza Śródziemnego i w Azji Środkowej. Niedawne ustanowienie centrum współpracy policji morskiej w Portugalii, które obejmuje swoim działaniem Atlantyk, zainspiruje utworzenie podobnego organu dla regionu Morza Śródziemnego. Co więcej całą uwagę skieruje się na inne coraz bardziej wymagające regiony, takie jak Afryka Zachodnia. Dalej prowadzona będzie analiza związku między handlem narkotykami a terroryzmem.

Dalsze środki będą przedmiotem refleksji opartych na sprawozdaniu – które Komisja ma przedłożyć w 2009 r. – na temat wprowadzenia w życie decyzji ramowej w sprawie nielegalnego handlu narkotykami. Trzy prezydencje będą się również starały wspierać powstanie wspólnego europejskiego systemu profilowania narkotyków (CHAIN).

Współpraca policyjna i celna

Trzy prezydencje będą się starały doprowadzić do końca trwający obecnie proces, w ramach którego EUROPOL ma uzyskać nową podstawę prawną i bardziej elastyczną strukturę organizacyjną. Rola EUROPOL-u zostanie zwiększona, zwłaszcza w kontekście rozmieszczania wspólnych zespołów śledczych. Europejskie Kolegium Policyjne – jako podstawowe narzędzie wsparcia wspólnych szkoleń, transgranicznej wymiany najlepszych praktyk i wspólnej kultury – będzie oceniane w świetle priorytetów określonych przez Radę i stawianych przed nim wymogów w celu promowania pogłębionej współpracy operacyjnej wśród organów krajowych i europejskich.

Trzy prezydencje będą wspierać współpracę, konwergencję i interoperacyjność między organami ochrony porządku publicznego państw członkowskich, zwłaszcza przez konkretne projekty i sieci.

Trzy prezydencje będą pracować na rzecz współpracy operacyjnej między organami ochrony porządku publicznego, zwłaszcza organami policji i organami celnymi. Będą one dążyć zwłaszcza do ukończenia sprawozdania z postępu prac dotyczącego wprowadzenia w życie zalecenia Rady z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie sporządzania porozumień pomiędzy policją, służbą celną i innymi wyspecjalizowanymi organami ochrony porządku publicznego. Prezydencje wdrożą nowy plan działania dotyczący służby celnej na lata 2008–2009 i będą pracować nad terminowym uzgodnieniem następnego takiego planu działania, tak aby mógł on wejść w życie w 2010 r. Będą starać się w dalszym ciągu wspierać współpracę celną na podstawie konwencji Neapol II w sprawie pomocy wzajemnej i współpracy między administracjami celnymi.

Na podstawie najbliższej oceny europejskiej sieci prewencji kryminalnej, której dokona wkrótce Komisja, prezydencje będą starały się wzmocnić tę sieć i uczynić ją bardziej profesjonalną, a jej zadania bardziej konkretnymi.

Wymiana informacji

Na obszarze bez wewnętrznych granic, na którym zamieszkuje prawie 500 milionów ludzi, ulepszona wymiana informacji między wszystkimi organami ochrony porządku publicznego jest podstawowym aspektem bezpieczeństwa. Trzy prezydencje będą przywiązywać wielką wagę do opracowania skoordynowanego i spójnego podejścia do wymiany informacji między wszystkimi stronami zaangażowanymi w działania z obszaru WSiSW i przeanalizowania wniosków dotyczących średnio- i długoterminowych strategii służących temu celowi.

Prezydencje postarają się również doprowadzić do ustanowienia systemów wymiany informacji przez uruchomienie i wprowadzenie w życie zgodnie z harmonogramem systemu SIS II, wspieranie skutecznego wprowadzenia w życie traktatu z Prüm, włączonego ostatnio do systemu prawnego UE, oraz wprowadzenie w życie wizowego systemu informacyjnego (VIS). Innym celem będzie dokonanie postępów w sprawie europejskiego systemu „danych dotyczących przelotu pasażera” (PNR). Koniecznym warunkiem wstępnym jest to, aby dane PNR wносиły znaczącą wartość dodaną w dziedzinie zapobiegania międzynarodowemu terroryzmowi i przestępczości i zwalczania tych zjawisk, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu ochrony danych i praw podstawowych poszczególnych podróżnych.

Współpraca sądowa w sprawach karnych

Zasada wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych w sprawach karnych jest kamieniem węgielnym współpracy sądowej między państwami członkowskimi i będzie w dalszym ciągu stosowana. W związku z tym trzy prezydencje nadadzą wysoki priorytet osiągnięciu porozumienia co do wniosków odnoszących się do wyroków wydawanych zaocznie oraz do europejskiego nakazu nadzoru. Oczekuje się, że po wejściu w życie traktatu z Lizbony Komisja przedstawi wnioski dotyczące rozszerzonego europejskiego nakazu dowodowego. Ocena europejskiego nakazu aresztowania będzie kontynuowana z myślą o spójnym wykonaniu decyzji ramowej.

Mając na uwadze ułatwienie współpracy sądowej między państwami członkowskimi, trzy prezydencje będą dążyły do wzmocnienia narzędzi współpracy, takich jak Eurojust oraz europejska sieć sądowa. W tym celu będą starać się, traktując tę kwestię jako priorytetową, osiągnąć porozumienie co do wniosków przedłożonych w styczniu 2008 r., które są poświęcone lepszej koordynacji dochodzeń, w które jest zaangażowanych kilka państw członkowskich.

Trzy prezydencje będą dążyć również do koniecznego zbliżenia ustawodawstw. Zapewnią szybkie przyjęcie dyrektywy w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne, dyrektywy w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz decyzji ramowej, na mocy której zachęcanie do aktów terrorystycznych i werbowanie do celów terrorystycznych staną się przestępstwami. W odniesieniu do projektu dyrektywy w sprawie ochrony praw własności intelektualnej na mocy prawa karnego, proces negocjacji powinien skorzystać na wejściu w życie traktatu z Lizbony.

Środkom przymusu powinny towarzyszyć związane z nimi przepisy wspierające prawa jednostki, bez względu na jej status – podejrzanego, ofiary, czy świadka. Na podstawie dokonanej przez Komisję oceny wdrożenia decyzji ramowej w sprawie sytuacji ofiary w postępowaniach karnych przeprowadzona zostanie analiza możliwych rozwiązań prawnych dotyczących praw ofiary. Po wejściu w życie traktatu z Lizbony oczekiwane jest przedstawienie przez Komisję lub państwa członkowskie wniosku dotyczącego instrumentu prawnego w sprawie praw proceduralnych w postępowaniach karnych.

Współpraca sądowa w sprawach cywilnych

Trzy prezydencje skupią się głównie na prawie rodzinnym stanowiącym zasadniczy obszar oddziałujący na codzienne życie ludzi. Konieczne jest zamknięcie negocjacji dotyczących rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i prawa właściwego w sprawach małżeńskich oraz przyjęcia nowego rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych. Prezydencje postarają się także rozpocząć prace nad kwestiami dziedziczenia i testamentów oraz małżeńskich ustrojów majątkowych.

W odniesieniu do podnoszenia prawnej pewności dla obywateli europejskich i sektora przedsiębiorstw, osiągnięto postęp w kwestii ułatwienia swobodnego przepływu nakazów wykonawczych w ramach UE. Zmiana rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Bruksela I) przyczyni się do dalszej poprawy w tej dziedzinie i jest sprawą priorytetową. Trzy prezydencje będą również kontynuować projekt dotyczący ustanowienia wspólnych ram odniesienia w obszarze europejskiego prawa zobowiązań umownych.

Zaplanowana zmiana decyzji ustanawiającej europejską sieć sądową do spraw cywilnych i handlowych powinna stworzyć okazję do podniesienia wydajności i skuteczności tego instrumentu współpracy.

Praktyczna współpraca w sprawach sądowych

Kontynuowane będą prace poświęcone zintensyfikowanej i skuteczniejszej wymianie informacji na temat postępowań karnych między rejestrami karnymi państw członkowskich, przy poszanowaniu podstawowych zasad właściwej ochrony danych w kontekście współpracy sądowej. Trzy prezydencje będą dążyły do jak najszybszego przyjęcia przygotowywanego projektu decyzji w sprawie europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów skazanych. W ramach koncepcji e-prawa prezydencje będą kontynuowały prace nad konkretnymi projektami związanymi ze stopniowym ukończeniem europejskiego portalu wymiaru sprawiedliwości, dzięki któremu wszyscy obywatele mieliby, w przypadkach, w których jest to możliwe, dostęp do rejestrów związanych z wymiarem sprawiedliwości państw członkowskich, do informacji o postępowaniach szczególnych i – w ogólniejszym zakresie – do użytecznych informacji prawnych w całej UE. Postarają się również rozwijać koncepcję e-prawa w skoordynowany i usystematyzowany sposób.

Szkolenia są ważnym elementem służącym podniesieniu zaufania między osobami zawodowo związanymi z wymiarem sprawiedliwości. Traktat z Lizbony stanowi podstawę prawną, dzięki której Unia Europejska będzie mogła wesprzeć szkolenia sędziów i pracowników wymiaru sprawiedliwości. W tym kontekście trzy prezydencje będą pracować nad ustanowieniem wspólnych wytycznych i inicjatyw służących takiemu wsparciu. W odniesieniu do współpracy sądowej w sprawach cywilnych z państwami trzecimi należy znaleźć właściwe rozwiązanie, które umożliwiłoby państwom członkowskim negocjowanie lub zmienianie obowiązujących instrumentów prawnych w przypadkach, w których Wspólnota nie zamierza wykonywać swoich kompetencji. Trzy prezydencje będą działać w tym kierunku.

Stosunki zewnętrzne w dziedzinie WSiSW

Strategia dotycząca stosunków zewnętrznych w dziedzinie WSiSW będzie odnowiona w świetle przyszłej oceny, której dokona Sekretariat Generalny Rady. Na tej podstawie prezydencje rozważą sporządzenie nowego dokumentu strategicznego, który dostarczyłby wskazówek dla przyszłych stosunków zewnętrznych. Rozważą również, czy konieczne jest przygotowanie jakichkolwiek innych dokumentów dotyczących działań, aby spełnić wymogi współpracy w terenie.

Ochrona ludności

Trzy prezydencje uznają, że Unia Europejska musi mieć większe możliwości skutecznego reagowania na sytuacje kryzysowe i nadzwyczajne, zarówno wewnątrz UE, jak i poza jej granicami. UE będzie wzmacniać i koordynować swój wkład w działania państw członkowskich związane z zapobieganiem, gotowością i reagowaniem (w tym odzyskiwaniem) w ramach zintegrowanego podejścia do wszystkich zagrożeń, obejmującego wszystkie odpowiednie instrumenty. Zostaną zatem podjęte stosowne działania wynikające z komunikatów Komisji dotyczących wzmocnienia potencjału Unii Europejskiej w zakresie reagowania na katastrofy oraz zapobiegania im. Szczególna uwaga zostanie poświęcona wzmocnieniu Centrum Monitorowania i Informacji w zakresie Ochrony Ludności (MIC), wdrożeniu i rozwijaniu modułów interwencji związanych z ochroną ludności oraz opracowaniu szkoleń personelu zajmującego się ochroną ludności. Ponadto UE będzie wspierać rozwój systemów wczesnego ostrzegania i systemów alarmowych oraz działać na rzecz ochrony infrastruktury krytycznej. Trzy prezydencje będą również dążyć do ulepszenia współpracy i dalszego rozwijania wspólnych działań, aby zwiększyć ochronę przed zagrożeniami i ryzykiem jądrowym, biologicznym, radiologicznym i chemicznym (CBRN). Zostaną nawiązane bliższe stosunki z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi, zwłaszcza z UNOCHA, propagowana będzie też współpraca regionalna.

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Europejska strategia bezpieczeństwa

W ciągu najbliższych 18 miesięcy europejska strategia bezpieczeństwa nadal będzie wyznaczać kierunki w stosunkach zewnętrznych UE. Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z grudnia 2007 roku zostanie przeanalizowana realizacja europejskiej strategii bezpieczeństwa z myślą o zaproponowaniu elementów służących poprawie jej realizacji oraz, w razie potrzeby, elementów ją uzupełniających, które mają zostać przyjęte przez Radę Europejską w grudniu 2008 roku. Następnie zostaną podjęte prace, aby zrealizować powyższe ustalenia.

EPBiO/Zarządzanie kryzysowe

Unia będzie dążyła do wzmocnienia wszystkich komponentów EPBiO, z myślą o zwiększeniu swojej roli jako globalnego i samodzielnego podmiotu reagującego na sytuacje kryzysowe. Unia nadal będzie prowadziła operacje wojskowe i cywilne, w które jest zaangażowana na całym świecie. Równocześnie rozwijane i umacniane będą europejskie zdolności cywilne i wojskowe zgodnie z ramami wyznaczonymi przez cele podstawowe 2010, z położeniem szczególnego nacisku na szybkie reagowanie. W działaniach tych odpowiednia uwaga zostanie poświęcona doświadczeniom wyniesionym z operacji prowadzonych w przeszłości oraz ze stwierdzonych luk operacyjnych, z myślą ulepszeniu prowadzenia operacji wojskowych i cywilnych na poziomie planowania i operacyjnym. Zostaną opracowane procesy umożliwiające przeprowadzanie obiektywnej oceny misji na podstawie wymiernej skuteczności. Zostaną podjęte wysiłki, aby zagwarantować pełną zdolność grup bojowych do szybkiego reagowania w imieniu Unii, zwłaszcza dzięki wzmocnieniu interoperacyjności tych grup. Prezydencje przeanalizują możliwość bardziej racjonalnego wykorzystywania przez Unię sił wielonarodowych, w których uczestniczą państwa członkowskie. Będą prowadzone prace nad poprawą koordynacji cywilno-wojskowej. Priorytetem będzie wzmocnianie współpracy UE i NATO, w tym zwiększanie przejrzystości, zarówno na poziomie strategicznym, jak i taktycznym, zwłaszcza jeśli chodzi o operacje prowadzone w tym samym teatrze, jak również rozwijanie stosunków z ONZ, zwłaszcza w związku z zarządzaniem kryzysami. Nastąpi przegląd mechanizmu Athena, omówiony zostanie też zakres wspólnego finansowania operacji wojskowych. Zostanie przeanalizowany związek między bezpieczeństwem, prawami człowieka, równouprawnieniem płci i rozwojem. Będą propagowane wspólne europejskie programy szkoleń, zwłaszcza w ramach Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony.

Nieprolifracja i rozbrojenie

Unia położy nacisk na utrzymujące się znaczenie istniejących międzynarodowych reżimów rozbrojeniowych i nieproliferyjnych, w tym traktatów i umów, i będzie dążyć do ich umacniania. Kontynuowane będą wysiłki zmierzające do wyeksponowania roli UE przez aktywną i skuteczną realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu BMR. Unia będzie pracować nad wsparciem MAEA weryfikując, czy państwa strony przestrzegają zobowiązań w ramach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, i umacniając swoją strategię nieprolifracji. Szczególnie jeśli chodzi o irańską kwestię jądrową, Unia będzie kontynuowała działania wspierające wysiłki ONZ i wspólne cele społeczności międzynarodowej.

Jako priorytet zostanie potraktowane ponowne zwołanie konferencji w sprawie rozbrojenia, zwłaszcza przez otwarcie negocjacji w sprawie traktatu zakazującego produkcji materiałów rozszczepialnych służących do produkcji broni. Nadal będą trwały przygotowania do konferencji przeglądowej Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej przewidzianej na rok 2010, wzmożone zostaną też wysiłki zmierzające do wprowadzenia w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT). UE będzie również dążyła do wzmocnienia Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji i gromadzenia zapasów broni bakteriologicznej (biologicznej) i toksycznej oraz o ich zniszczeniu (BTWC), jak również konwencji ottawskiej i konwencji o posługiwaniu się pewnymi rodzajami broni konwencjonalnej. Aktywnie realizowana będzie strategia UE w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej.

Współpraca wielostronna

Unia ukierunkuje podejmowane przez siebie wysiłki na wspieranie efektywnego wielostronnego systemu opartego na prawie międzynarodowym i Karcie Narodów Zjednoczonych. Będzie aktywnie uczestniczyć w forach wielostronnych, zwłaszcza w Organizacji Narodów Zjednoczonych, i będzie propagować wielostronne rozwiązania najczęstszych problemów. Zostaną umocnione stosunki z OBWE i Radą Europy z myślą o propagowaniu synergii.

Prawa człowieka i praworządność

W grudniu 2008 roku będzie obchodzona 60. rocznica Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka.

Unia skoncentruje się na dalszym wzmacnianiu spójności, konsekwencji i przejrzystości swoich wysiłków zmierzających do ochrony i propagowania praw człowieka, podstawowych wolności i zasad demokratycznych. Wysoki priorytet zostanie nadany skutecznemu wykorzystaniu istniejących mechanizmów, włączeniu praw człowieka do polityki zewnętrznej Unii oraz rzeczywistej współpracy z partnerami, zwłaszcza z organizacjami pozarządowymi. Szczególna uwaga zostanie poświęcona skutecznej realizacji dialogów i konsultacji UE dotyczących praw człowieka, jak również wprowadzeniu w życie wytycznych UE w dziedzinie praw człowieka. Specjalny nacisk zostanie położony na zwalczanie przemocy wobec kobiet. Zadaniem o wysokim priorytecie będzie również zapewnienie poszanowania wolności wyrażania opinii oraz ochrona obrońców praw człowieka. Unia zintensyfikuje również prace wspierające rozwój praworządności. Propagowanie poszanowania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, w tym odpowiedzialność za ochronę, staną się integralną częścią podejścia UE do zarządzania kryzysowego.

Handel

Polityka handlowa nadal będzie bardzo istotnym narzędziem pomagającym wykorzystać okazje i wyzwania związane z globalizacją oraz wspierać wzrost gospodarczy, zatrudnienie i dobrobyt obywateli Europy. Nadal podejmowane będą wysiłki zmierzające do stworzenia korzystnego dla wszystkich światowego systemu handlowego, który jest otwarty, zorientowany na rynek i oparty na zasadach.

Polityka handlowa powinna również przyczynić się do osiągnięcia celów Unii związanych ze środowiskiem naturalnym i klimatem, w szczególności dzięki zachęcaniu do rozwoju handlu towarami i usługami przyjaznymi środowisku naturalnemu.

Unia nadal będzie w pełni zaangażowana w osiągnięcie zrównoważonego, ambitnego i kompleksowego porozumienia w ramach rundy dauhąńskiej WTO. Po rundzie powinna nastąpić szeroka dyskusja na temat przyszłego rozwoju WTO. Jeśli chodzi o międzynarodowe ramy prawne mające zastosowanie do kredytów wywozowych, Unia będzie propagować wysiłki w ramach OECD zmierzające do włączenia do obecnego systemu państw spoza OECD. Unia będzie modernizować te ramy, chcąc dopilnować, by pozostały one spójne i zasadne, a zwłaszcza zgodne z zasadami WTO.

Jeśli chodzi o porozumienia o wolnym handlu, Unia będzie dążyć do zakończenia trwających negocjacji i rozpoczęcia nowych rozmów, tam gdzie to właściwe, z innymi wybranymi partnerami. Pogłębi to i wzmocni obecne stosunki handlowe i inwestycyjne, zwłaszcza dzięki zintensyfikowanej współpracy lub partnerstwu gospodarczemu i dialogowi prawnemu z istotnymi partnerami z państw rozwiniętych, szczególnie w kontekście stosunków transatlantyckich. Unia będzie aktywnie dążyła do wzmocnienia potencjału państw rozwijających się w zakresie pełnego wykorzystania międzynarodowego systemu handlowego, między innymi dzięki skutecznej realizacji unijnej strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej, w tym przeglądowni postępów w roku 2009. Podjęte zostaną wszelkie wysiłki, mające przyczynić się do zawarcia wszechstronnych umów o partnerstwie gospodarczym.

Trzy prezydencje są nadal w pełni zaangażowane w realizację nowej strategii dostępu do rynku opartej na silniejszym partnerstwie między Komisją, państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami oraz na ścisłej współpracy ukierunkowanej na osiągnięcie konkretnych wyników, zwłaszcza jeśli chodzi o znoszenie barier pozataryfowych w handlu. Unia będzie dążyła do wzmocnienia przepisów dotyczących praw własności intelektualnej, w tym oznaczeń geograficznych, w przyszłych umowach wielostronnych i dwustronnych oraz do egzekwowania obecnych zobowiązań.

Uwzględniając potrzebę przemyślenia zmian w przepływach i równowadze w handlu światowym w kontekście globalizacji, należy w miarę możliwości doprowadzić do końca refleksje na temat sposobów zwiększenia skuteczności instrumentów ochrony handlowej.

Polityka rozwojowa i jej spójność

Nadchodzący okres będzie istotną fazą w obecnych wysiłkach UE zmierzających do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju we wszystkich partnerskich krajach i regionach do roku 2015. Jest to kluczowy element ogólnego celu UE polegającego na likwidacji ubóstwa w kontekście zrównoważonego rozwoju. Niektóre polityki i programy będą wymagać monitorowania, dopracowania lub nowych bodźców – dotyczy to m.in. umacniania systemów ochrony zdrowia w krajach rozwijających się z myślą o powszechnym dostępie do opieki zdrowotnej. UE – prowadząc zbiorowe działania zmierzające do realizacji „konsensusu europejskiego” oraz dialog z partnerami międzynarodowymi – może utrwalić i poszerzyć w skali światowej swoją wiodącą rolę w odniesieniu do kształtowania polityki likwidacji ubóstwa w kontekście zrównoważonego rozwoju.

Jeśli chodzi o pomoc rozwojową, Rada będzie monitorować zbiorowe wysiłki UE, jak również wysiłki podmiotów międzynarodowych, by dopilnować przestrzegania zobowiązań w zakresie udzielania pomocy oraz sprawiedliwego podziału obowiązków wśród darczyńców. Rada przygotuje się do aktywnego uczestnictwa UE w międzynarodowych debatach i konferencjach poświęconych temu tematowi, w szczególności konferencji dauhańskiej poświęconej finansowaniu rozwoju przewidzianej na koniec 2008 roku. Rada będzie starała się dopilnować, by pomoc rozwojowa uwzględniła wpływy zmian klimatu, w tym zmniejszenie ryzyka katastrof i rozwój niezależny od klimatu.

UE i społeczność międzynarodowa mają również istotne zobowiązania w zakresie zwiększenia skuteczności pomocy w okresie, gdy pomoc ta jest zwiększana. Zobowiązania te stosuje się do darczyńców i krajów partnerskich. UE musi skoncentrować własne wysiłki na realizacji deklaracji paryskiej (2005 r.) do końca roku 2010. Przyjąwszy w szczególności Unijny kodeks postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju, UE musi zarówno podtrzymywać wolę polityczną, jak również dopilnować, by zapanowały jak najlepsze warunki do zastosowania tego dokumentu w praktyce. UE musi wykorzystać spotkania międzynarodowe planowane na najbliższy okres (zwłaszcza forum wysokiego szczebla we wrześniu 2008 roku), aby sporządzić bilans sytuacji i przyspieszyć postępy, zmierzając przede wszystkim do sprawiedliwej komplementarności wśród państw, nie pomijając żadnego państwa potrzebującego pomocy i odpowiednio działając w delikatnych sytuacjach.

W uzupełnieniu pomocy rozwojowej należy też dopilnować, by wszystkie polityki UE były spójne i przyczyniały się do osiągnięcia celów rozwoju. Jako wysoce priorytetowe będzie zatem postrzegane propagowanie spójności w politykach rozwojowych i dołożenie starań, by problemy związane z rozwojem były uwzględniane w odpowiednich dziedzinach polityk. Obejmuje to uaktualnienie i realizację kroczącego programu prac dotyczącego spójności polityki na rzecz rozwoju (PCD), obejmującego 12 obszarów PCD UE, tak by w drugim wydawanym co dwa lata sprawozdaniu UE dotyczącym zastosowania PCD, które zostanie przedstawione przez Komisję w 2009 roku, można było odnotować znaczne postępy. W okresie tym będą prowadzone prace i będą miały miejsce decydujące wydarzenia, zarówno w samej UE, jak i na poziomie międzynarodowym, gdzie ewaluować będą kluczowe polityki. Obejmują one handel, zmiany klimatu, strategię trwałego rozwoju, migrację, energię, bezpieczeństwo i zdrowie – ale to nie wszystko. Dużo uwagi zostanie poświęcone m.in. dauhańskiej agendzie rozwoju, konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu, drugiej euro-afrykańskiej konferencji poświęconej migracji i rozwojowi oraz omawianiu europejskiej strategii bezpieczeństwa. Należy również wciąż podejmować wysiłki w kwestiach wielowymiarowych, zwłaszcza dotyczących rządów, praw człowieka i równouprawnienia płci. Szczególną uwagę poświęci się również roli samorządności i demokracji we współpracy na rzecz rozwoju.

Polityka sąsiedztwa i „proces barceloński: unia na rzecz regionu Morza Śródziemnego”

Prowadzona przez Unię europejską polityka sąsiedzka będzie nadal wzmocniana w wymiarach wschodnim i południowym, stanowiąc skuteczne narzędzie utrzymywania reform politycznych i społeczno-gospodarczych podejmowanych przez państwa sąsiadujące z Unią Europejską w celu promowania bezpieczeństwa, stabilności i dobrobytu. Aby propagować współpracę partnerów UE na podstawie zasady różnicowania mieszczącej się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa, plany działania powinny być bardziej ukierunkowane, umożliwiając wykorzystanie sprawozdań z postępów osiągniętych przez konkretny kraj do oceny możliwości nawiązania nowych stosunków umownych. Nowa pogłębiona umowa z Ukrainą, obejmująca porozumienie o wolnym handlu, powinna zostać sfinalizowana i podpisana w ciągu 18 miesięcy. Należy doprowadzić do końca obecne dyskusje z Marokiem na temat wyższego stopnia integracji. Rada podejmie wysiłki zmierzające do zacieśnienia stosunków z Izraelem. Należy poświęcić większą uwagę rozwijaniu stosunków z Republiką Mołdowy, jak również z Gruzją, Azerbejdżanem i Armenią. Jeśli nastąpi znaczna poprawa sytuacji politycznej na Białorusi, należy zapoczątkować pełną współpracę z tym krajem w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa.

Stosunki z południowymi sąsiadami zostaną ożywione dzięki uruchomieniu „procesu barcelońskiego: unii na rzecz regionu Morza Śródziemnego” na podstawie decyzji, które należy podjąć na szczycie w Paryżu 13 lipca. Trzy prezydencje będą się ze sobą blisko konsultowały w sprawie kontynuacji tego procesu. Strategiczne stosunki Unii z jej partnerami śródziemnomorskimi będą rozwijane dzięki konkretnym projektom, z myślą o pogłębieniu dialogu dotyczącego polityki i bezpieczeństwa, stworzeniu przestrzeni wspólnego dobrobytu i realizacji partnerstwa społecznego, środowiskowego, kulturalnego i ludzkiego. Zostanie opracowana i wprowadzona w życie umocniona polityka wobec wschodnich sąsiadów UE, zarówno w kontekstach dwustronnych, jak i wielostronnych. Prace prezydencji oprą się na wniosku Komisji dotyczącym sposobu realizacji partnerstwa wschodniego, który ma być przedstawiony wiosną 2009 roku na podstawie odpowiednich inicjatyw.

Balkany Zachodnie

Podjęte zostaną dalsze kroki na drodze państw Bałkanów Zachodnich do UE, zgodnie ze strategią rozszerzenia zdefiniowaną przez Radę Europejską w grudniu 2006 roku. Proces stabilizacji i stowarzyszenia Bałkanów Zachodnich nadal będzie najistotniejszym narzędziem do realizacji tego celu. Dalsze wsparcie będzie udzielane wysiłkom na rzecz rozwoju współpracy regionalnej podejmowanym w regionie za pośrednictwem nowo powołanej Rady Współpracy Regionalnej. Nadal będą też prowadzone prace związane z realizacją agendy z Salonik, obejmujące zwłaszcza propagowanie rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, jak również kontaktów międzyludzkich, w tym ułatwień wizowych, dialog o liberalizacji przepisów wizowych i kwestię readmisji.

Unia nadal będzie odgrywać wiodącą rolę we wzmacnianiu stabilności w całym regionie. Unia w szczególności skupi uwagę na Kosowie za pośrednictwem swojej cywilnej misji w ramach EPBiO oraz dzięki odpowiednim instrumentom Wspólnoty. UE powinna dążyć do ustanowienia konstruktywnych stosunków między Serbią a Kosowem, przede wszystkim z myślą o osiągnięciu trwałego rozwoju gospodarczego w Kosowie. Będą kontynuowane prace służące ratyfikacji, a następnie realizacji układu o stabilizacji i stowarzyszeniu zawartego z Serbią, tak szybko, jak tylko podjęte zostaną konieczne kroki, zgodnie z konkluzjami Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 29 kwietnia 2008 roku. Do chwili ratyfikowania umów o stabilizacji i stowarzyszeniu z Albanią, Bośnią i Hercegowiną oraz Czarnogórą przez wszystkie państwa członkowskie obowiązywać będą umowy przejściowe. Szczególną uwagę poświęci się pełnej realizacji tych umów przez państwa partnerskie, jak również spełnieniu kryteriów procesu stabilizacji i stowarzyszenia (SAP).

Stosunki transatlantyckie

Stosunki transatlantyckie zostaną zintensyfikowane w całej rozciągłości, co obejmie kwestie związane z polityką, bezpieczeństwem i gospodarką. Szczególne wysiłki zostaną podjęte w celu zacieśnienia współpracy w zakresie zmian klimatu, z myślą o nowym porozumieniu globalnym w Kopenhadze w 2009 roku, jak również w zakresie bezpieczeństwa energetycznego.

W transatlantyckiej agendzie znajdują się również takie kwestie jak: wschodni sąsiedzi Unii, Bałkany Zachodnie, zarządzanie kryzysowe, zapobieganie konfliktom, przeciwdziałanie terroryzmowi oraz propagowanie demokracji i praw człowieka. Jeśli chodzi o Stany Zjednoczone, trzy prezydencje będą dalej rozwijały bliskie stosunki z zarówno z obecną, jak i – od stycznia 2009 roku – z nową administracją. W stosunkach ze Stanami Zjednoczonymi należy podjąć szczególny wysiłek w zakresie realizacji programu współpracy gospodarczej z 2007 roku, jak również dialogu prawnego, z myślą o osiągnięciu konkretnych wyników na szczytach UE i USA oraz na posiedzeniach Transatlantyckiej Rady Gospodarczej. Jeśli chodzi o Kanadę, szczególną uwagę należy poświęcić pogłębieniu współpracy dotyczącej zarządzania kryzysowego oraz umocnieniu stosunków gospodarczych, m.in. w zakresie współpracy prawnej, inwestycji i usług, praw własności intelektualnej oraz zamówień publicznych.

Rosja

Unia będzie dążyła do dalszego rozwijania partnerstwa strategicznego z Rosją opartego na wspólnych interesach i wartościach. Będzie propagować oparte na współpracy partnerstwo w kwestiach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz w dziedzinie energii. Wysiłki skupią się wokół wynegocjowania nowej umowy stanowiącej kompleksowe ramy stosunków UE-Rosja; będą też kontynuowane prace nad realizacją harmonogramów działań określonych dla czterech wspólnych obszarów. Przystąpienie Rosji do WTO otworzy perspektywę rozpoczęcia negocjacji w sprawie porozumienia o wolnym handlu.

Afryka

Unia położy nacisk na realizację wspólnej strategii UE–Afryka oraz planu działania, podkreślając partnerstwo strategiczne i odpowiedzialność obu stron za dopilnowanie, by zobowiązania przemieniły się w działania. Należy szczególnie podkreślić działania przewidywane w zakresie pokoju i bezpieczeństwa, rozwoju, energii, zmian klimatu, handlu, praw człowieka, demokracji i migracji, jak również zająć się kwestią wzrostu cen żywności i jego skutkami.

Prezydencje będą prowadziły proces negocjacji i realizacji umów o partnerstwie gospodarczym z krajami AKP w Afryce.

Unia nadal będzie propagować pokój i bezpieczeństwo w Afryce, wspierając procesy stabilizacji i pojednania. Zwiększy wsparcie dla afrykańskich wysiłków związanych z pokojem i bezpieczeństwem, umacniając dialog polityczny z Unią Afrykańską i przyczyniając się do budowy potencjału, zwłaszcza jeśli chodzi o planowanie i prowadzenie misji utrzymywania pokoju przez UA, z poszanowaniem podmiotowości państw afrykańskich. Szczególną uwagę trzeba poświęcić trwającym konfliktom w Sudanie, Czadzie i Somalii, jak również sytuacji w regionie Wielkich Jezior i odnowie po konflikcie w Afryce Zachodniej.

Bliski Wschód

Unia – we współpracy z partnerami międzynarodowymi, jak również z partnerami w regionie – będzie wspierała wszystkie wysiłki zmierzające do znalezienia kompleksowego rozwiązania pokojowego na Bliskim Wschodzie. Nadal będzie wspierać podmioty w procesie zapoczątkowanym w Annapolis, w tym realizację istniejących umów, takich jak „mapa drogowa”, jak również odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wysoki priorytet zostanie przyznany pomocy w odbudowie gospodarki palestyńskiej i w tworzeniu instytucji, tak by położyć podwaliny pod samodzielne państwo palestyńskie, pokojowo i bezpiecznie współistniejące z Izraelem. Jak uzgodniono na konferencji paryskiej, UE gotowa jest zwiększyć swoją obecność w terenie oraz swoją pomoc. UE poświęci szczególną uwagę przyczynianiu się do rozwoju praworządności na terytoriach palestyńskich. UE nadal będzie zachęcać Syrię do odgrywania konstruktywnej roli w regionie, zarówno wobec Libanu, jak i w szerszym pojętym procesie pokojowym; w świetle rozwoju sytuacji politycznej można rozważyć podpisanie umowy o stowarzyszeniu z Syrią. Unia będzie wspierać propagowanie demokracji i stabilności w Libanie. Nadal będzie wspierać bezpieczny, stabilny, demokratyczny, bogaty i zjednoczony Irak, gdzie szanowane są prawa człowieka, np. pogłębiając zaangażowanie polityczne i realizując porozumienie „International Compact” z Irakiem. Zawarta zostanie umowa o handlu i współpracy. Unia będzie uważnie śledzić wydarzenia w Iranie i będzie stosować podejście dwutorowe, aby dążyć do długoterminowego wynegocjowanego rozwiązania kwestii jądrowej. UE nadal będzie rozwijać stosunki z Radą Współpracy Arabskich Państw Zatoki Perskiej, w szczególności poprzez terminowe zawarcie porozumienia o wolnym handlu.

Azja Środkowa

W ciągu osiemnastu miesięcy UE będzie realizować strategię środkowoazjatycką na rzecz nowego partnerstwa w siedmiu głównych dziedzinach: prawa człowieka, praworządność, dobre rządy i demokratyzacja; edukacja; rozwój gospodarczy, handel i inwestycje; energia i transport; środowisko naturalne i woda; wspólne zagrożenia i wyzwania; dialog międzykulturowy.

Azja

Unia poświęci szczególną uwagę rozwijaniu i umacnianiu stosunków z partnerami w Azji. Zintensyfikowany zostanie dialog w formacie ASEM z myślą o najbliższym szczycie ASEM oraz posiedzeniach ministrów. Rada położy nacisk na wzmocnienie współpracy z organizacjami wielostronnymi, zwłaszcza z ASEAN-em, dzięki realizacji wspólnego planu działania UE–ASEAN. Jeśli chodzi o Japonię, nacisk zostanie położony na intensyfikację dialogu w kwestiach politycznych i bezpieczeństwa oraz na współpracę regionalną. Dialog z Chinami skupi się na zakończeniu negocjacji dotyczących nowej umowy o partnerstwie i współpracy oraz na dalszym rozwoju partnerstwa strategicznego, m.in. w zakresie energii i zmian klimatu, kwestii związanych z polityką i rozwojem, spraw gospodarczych i monetarnych, praw własności intelektualnej, jak również barier pozataryfowych. Dialog na temat praw człowieka nadal będzie istotnym elementem stosunków z Chinami. W stosunkach z Indiami zostanie położony nacisk na pogłębienie stosunków gospodarczych za pośrednictwem porozumienia o wolnym handlu, na realizację wspólnego planu działania oraz na osiągnięcie dalszych postępów w negocjacjach dotyczących nowej umowy ramowej. Stosunki z Republiką Korei skupią się wokół zawarcia porozumienia o wolnym handlu oraz wokół wynegocjowania nowej umowy ramowej. Stosunki z poszczególnymi państwami w Azji Południowo-Wschodniej zostaną umocnione dzięki zawarciu i realizacji dwustronnych umów o partnerstwie i współpracy oraz porozumienia o wolnym handlu z ASEAN-em lub ewentualnie z poszczególnymi krajami. Trzy prezydencje będą aktywnie śledzić wydarzenia w Birmie/Związku Myanmar i będą wspierać wysiłki UE i ONZ ukierunkowane na pomoc w przejściu do ustroju demokratycznego. Unia będzie uważnie śledziła wydarzenia w Azji Południowej. Będzie pracować nad umocnieniem dialogu politycznego w Afganistanie na podstawie wspólnej deklaracji UE i Afganistanu oraz nad realizacją porozumienia „Afghanistan Compact”; UE będzie również nadal zaangażowana w misję EUPOL w Afganistanie. Uwagę poświęci się wydarzeniom politycznym w Pakistanie. Wydarzenia na Półwyspie Koreańskim będą ściśle monitorowane, wspierane będą też rozmowy sześciostronne, które stanowią właściwą drogę poszukiwań pokojowego rozwiązania kwestii jądrowej.

Ameryka Łacińska/Karaiby

Stosunki z Ameryką Łacińską będą rozwijane, w szczególności dzięki dalszemu wprowadzaniu w życie konkluzji z piątego szczytu UE–Ameryka Łacińska i Karaiby, który odbył się w Limie, oraz z myślą o pełnym przygotowaniu szóstego szczytu. Zostanie położony nacisk na zorganizowanie następnego posiedzenia ministrów UE i grupy z Rio. Negocjacje będą prowadzone z myślą o zawarciu umów o stowarzyszeniu z Mercosurem, Ameryką Środkową oraz ze Wspólnotą Andyjską. Umocnione zostaną stosunki z Brazylią i Meksykiem, uwaga zostanie też poświęcona rozwojowi sytuacji w Boliwii, na Haiti, w Kolumbii, na Kubie, w Nikaragui i Wenezueli.

EFTA

Stosunki z państwami EFTA będą rozwijane dzięki zawarciu nowych umów. Trzy prezydencje będą dążyć do ulepszenia współpracy z państwami EFTA. Istotne decyzje zapadną w kontekście Rady EOG. Dokonają się postępy w wielu dziedzinach współpracy ze Szwajcarią.

